BAŞÖRTÜLÜ ÇIPLAKLAR

Yazar
Ahmed KALKAN

Alıntı yapılan kitaplar

“Kuran-ı Kerim Kavramlar Tefsiri”
“Müslümanın güzelleşmesi”
Ahmed KALKAN

“Başörtülü açıklık”; “örtülü çıplaklık”; “tesettürsüz örtü.”
Şunlar da üçer kelimelik: “Cilâlı baş devri”; “cennetle cehennem koalisyonu”; “sulandırılmış İslâm’ın görüntüsü”; “zakkum aşılanmış çiçek”; “zehir karıştırılmış bal.”

Risale derleme

Özgür El Erdişi

Başörtülü Çıplaklar

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله والصلاة والسلام على رسول ه

Bazı bayanların aşırı serbest hareketler içinde, müslüman bir hanıma yakışmayacak basit tavır ve başörtülerine uymayacak çirkinlikte kıyafetle toplum içine çıktıkları giderek çokça görülen bir şahsiyet problemidir.

Bu davranışların hem kendilerini küçülttükleri, hem örtülü bayanlar hakkında yanlış ve kasıtlı yargıda bulunanlara koz verdikleri ve hem de dini yanlış tanıttıkları yönüyle fitneye sebep olan bu çeyrek tesettürlü bayanlar, her geçen gün daha da artmaktadır. Ama, bunu toplumdaki tüm müslüman bayanlara şâmil kılmak veya böyle davrananlar yüzünden diğerlerini de toplumdan tümüyle uzaklaştırmak doğru olmasa gerektir.

Resulullah –salallahu aleyhivesellem- şöyle buyurmuştur ;

قال رسول الله صلى الله عليه وسلم "صنفان من أهل النار لم أرهما. قوم معهم سياط كأذناب البقر يضربون بها الناس. ونساء كاسيات عاريات مميلات مائلات. رؤوسهن كأسنمة البخت المائلة. لا يدخلن الجنة ولا يجدن ريحها. وإن ريحها لتوجد من مسيرة كذا وكذا."

"Cehennemliklerden kendilerini dünyada henüz görmediğim iki grup vardır: Biri, sığır kuyrukları gibi kırbaçlarla (coplarla) insanları döven bir topluluk. Diğeri, giyinmiş oldukları halde çıplak görünen ve öteki kadınları kendileri gibi giyinmeye zorlayan ve başları deve hörgücüne benzeyen kadınlardır. İşte bu kadınlar cennete giremedikleri gibi, şu kadar uzak mesâfeden hissedilen kokusunu bile alamazlar." **(***Müslim, Cennet 52, 53, h. no: 2857, Libâs 125, hadis no: 2128)*

Tesettürdeki gâye ve hikmet, ulemânın ittifakı ve ümmetin icmâı ile, kadının yabancı erkeklere karşı cinsî câzibesini gizlemektir. O

yüzden, kadının bileğindeki altın bileziğin gözükmesine izin vermeyen din, kadını daha süslü gösteren bir eşyanın, bir aksesuar veya başörtüsü ya da giysinin kullanımına da izin vermez.

Nûr Sûresi, 31. âyet, kadının yabancı erkeklere ziynetlerini/süslerini (ve ziynet yerlerini) göstermesini yasaklar.

Halbuki şimdiki başörtülerin ve dış giysilerin büyük oranda ziynet/süs unsuru olması, aranacak ilk vasıf sayılabiliyor, ziyneti örtmesi gereken şeyin kendisi tümüyle ziynet özelliğine uyuyorsa bu nasıl tesettür olabilir? Tuz yiyeceği kokmaktan korur; tuz kokarsa o yiyeceğin hali ne olur?

Resulullah sav şöyle buyurur ;

“Ümmetimin son zamanlarında açık ve çıplak kadınlar bulunacaktır. Başlarındaki saçlarının kıvrımları develerin hörgücü gibi olacaktır. Siz onları lânetleyin. Çünkü onlar mel’un kadınlardır.”” (*Taberânî, Mu’cemu’s-Sağîr;)*

"Rasûlullah (s.a.s.), hafif bir elbise giyip tamamen vücut hatlarını örtmeyen elbiseler giyen kadınlara ;

“Onlar adı örtülü ama gerçekten çıplaktırlar” buyurmuştur**.** *(Süyûtî, Tenvîru’l-Havâlif, c. 3, s.103)*

Örtündüğünü zanneden ancak İslama göre zerre kadar örtünme sayılmayacak elbiseler giyen bu kadınlar, sadece örtünme emrini çiğnemekle kalmıyor aynı zaman da dünyanın şöhreti ve metaveti karşısında da yenik duruma düşüp günahlarını çoğaltmaktan başka bir şey yapmıyorlar.

Bu konu da Peygamberimiz sav şöyle buyuruyor ;

Kim dünyada şöhret için elbise giyerse Allah ona kıyâmet gününde zillet elbisesi giydirir. Sonra da onu cehennemin alevli ateşlerinde yakar." *(Ebû Dâvud, Libas 5, h. No: 4029, 4030).*

Şöhret elbisesinden maksat, başkalarına görünmek ve fors satmak için giyilen elbisedir **(Şevkânî, Neylü’l-Evtâr, c. 2, s. 94).**

İbnü’l Esir ise şöhret elbisesinden maksat insanların arasında göz alıcı elbiseler giyerek mütekebbirane edâya bürünmektir diye belirtir.

Aynı şekilde böyle giyinen kadınların tek başına yanında mahremi olmadan bir çok yerlere tek başına gittiğine hepimiz şahit olmuşuzdur.

Peygamber sav şöyle buyurur ;

"Allah'a ve âhiret gününe iman eden bir kadının, yanında (babası, kardeşi, kocası veya çocuğu gibi) bir mahremi bulunmaksızın bir günlük yolculuğa çıkması helâl, meşrû değildir." (*İbn Mâce, h. no: 2899).*

Tabiki bu yasa bütün müslüman kadınlar için geçerlidir.Ancak bu kadınların yaptığı örtünmeyi İslamın simgesi zanneden cahil toplum bu kadınların yaptıklarını İslama mal ederek *"hepsi böyle*" damgası vuracak kadar zalim ve cahildirler.

Peygamberimiz sav her zaman sade giyinmeyi ve sade yaşamayı imandan saymış ve bunu övmüştür.

Rasûlullah (s.a.s.)'ın yanında dünyayı zikretmişlerdi. Buyurdu ki: ***"Duymuyor musunuz, işitmiyor musunuz? Mütevâzi giyinmek imandandır, mütevâzi giyinmek imandandır*!"** *(Ebû Dâvud, Teraccül 1, h. no: 4161; İbn Mâce, Zühd 22, h. no: 4118)*

Yiyiniz, tasadduk ediniz, giyiniz. Fakat bunları yaparken isrâfa ve tekebbüre kaçmayınız." (*Buhârî, Libas 1; Nesâî, Zekât 66, h. no: 5, 79)*

> ***"Cennette bir kadının nasifi, dünyadan ve bir o kadar daha şeyden de hayırlıdır."*** Dedim ki: 'Ya Rasûlallah, nasif nedir?' *"**Başörtüsüdür"*** buyurdular.*" (Ahmed bin Hanbel, II/483)*

> ***Ebû Bürde İbn Ebî Mûsâ el-Eş'arî anlatıyor: "Hz. Âişe (r.a.)'nin yanına girdim. Bana yamalı bir giysi ve kaba bir izar çıkardı ve 'Rasûlullah (s.a.s.) şu iki (parça)nın içinde vefat etti' dedi.."*** *(Buhârî, Humus 5, Libas 19; Müslim, Libas 35, h. no: 2080; Ebû Dâvud, Libas 8, h. no: 4036; Tirmizî, Libas 10, h. no: 1733)*

Maalesef günümüz örtülü çıplakların en fazla boy gösterdikleri yerler çarşılar ve pazarlardır.

Peygamber efendimiz sav şöyle buyurur ;

"Allah'a en sevimli gelen yerler mescidler, en sevimsiz gelen yerler ise çarşı-pazarlardır." *(Müslim, Mesâcid 288)*

Ayrıca altta erkeklere ait olan pantolon giyip,kolları açık olan bluzlar giyen ve başında renkli bir bez başörtü taktığı için kendine başörtülü diyen kadınlar,erkeklere ait elbiseleri giyerek erkeklere benzemiş olmaktadır.

Resulullah sav şöyle buyurur;

“Kadınlardan erkeklere benziyenlerle, erkeklerden de kadınlara benzeyenler bizden değildir.” *(Ahmed bin Hanbel, II/199)*

Abdullah İbn Abbas'dan rivâyet edilmiştir:

"Peygamberimiz erkekleşen kadınlarla kadınlaşan erkekleri tel'în etti, lânetledi ve buyurdu: “Onları evlerinden çıkarınız.” Abdullah diyor ki: “Peygamber (s.a.s.) falancayı, halife Ömer de filancayı bulundukları yerden çıkarmışlardı."

Başka bir rivâyette de aynı hadis şu şekilde gelmektedir: ***"Rasûlullah erkeklerden kadınlara benzemek isteyenlerle kadınlardan erkeklere benzemek isteyenleri lânetledi.”*** *(Buhârî, Libâs 62; Ebû Dâvud, Libâs 28; Tirmizî, Edeb 24; İbn Mâce, Nikâh 22; Dârimî, II/281; Ahmed bin Hanbel, 1982, 2006, 2123)*

Abdullah bin Amr: "Rasulullah (s.a.s.) benim üzerimde çeşitli renklere boyanmış iki elbise gördüğünde şöyle dedi: ***“O kâfirlerin giydiği elbisedir. Sen giyme onları."*** *(Tirmizî, II/384; Ahmed bin Hanbel, IV/377)*

"Üç sınıf insan vardır ki kıyâmet günü Allah, onlarla konuşmaz, yüzlerine bakmaz, onları temize çıkarmaz. Hem de onlar için can yakıcı bir azap vardır." (Râvi Ebû Zer dedi ki; Rasûlullah bu cümleyi üç kere tekrarladı. Ebû Zer: 'Bu kimseler tam bir mahrûmiyete ve hüsrâna uğramışlar. Bunlar kimlerdir, ey Allah'ın Rasûlü?' diye sordu. Rasûlullah (s.a.s.) da şu cevabı verdi: ***"Elbisesini kibirle yerlerde sürüyen, yaptığı iyiliği başa kakan ve yalan yere yemin ederek ticaret malını iyi bir fiyatla satmaya çalışandır."*** (*Müslim, İman 171; Ebû Dâvud, Libâs 25; Tirmizî, Büyû' 5; Nesâî, Zekât 69, Büyû' 5, Ziynet 103; İbn Mâce, Ticaret 30)*

Hiç şüphesiz İslama göre örtünmenin erkeklerin dikkatini çekmemesi gerekir ve erkekleri göz zinasından alıkoyması gerekir.

Ancak kendini örtülü sanan bu kadınların giydikleri erkeklerin her açıdan dikkatini çekmekte ve göz zinasına götürmektedir.

Peygamberimiz sav şöyle buyurur ;

“Gözler de zinâ eder; onların zinâsı bakıştır.” *(Buhârî, İsti'zân 12; Müslim, Kader 20)*

Peygamberimiz, Hz. Ali'ye şöyle demiştir:

"Ali! Arka arkaya bakma; birinci bakış hakkındır, ama ikinci bakışa hakkın yoktur." *(Tirmizî, Edeb 28; Müslim, Edeb 45; Ebû Dâvud, Nikâh 43)*

Cerîr (r.a.) şöyle dedi: Rasûlullah (s.a.s.)'a ansızın görmenin hükmünü sordum. *"**Hemen gözünü başka tarafa çevir!"*** buyurdu. (*Müslim, Âdâb 4; Ebû Dâvud, Nikâh 43; Tirmizî, Edeb 28)*

"Erkek, erkeğin avret yerine, kadın da kadının avret yerine bakamaz. Bir erkek başka bir erkekle; bir kadın da başka bir kadınla bir örtü altında yatamaz." (*Müslim, Hayz 74; Tirmizî, Edeb 38; İbn Mâce, Tahâret 137)*

İbni Abbas'dan: "Hasam kabilesinden bir kadın veda haccında Rasulullah'tan fetva istedi. Abbas'ın oğlu Fadıl ise Rasulullah'ın benzeri idi. (Fadıl parlak bir erkek idi) hadis devam ediyor. Fadıl kadına doğru dönerek ona birşeyler söylemeye başladı. (Kadın oldukça güzeldi. Rasulullah Fadıl'ın çenesini tuttu ve yüzünü öbür tarafa çevirdi.) *(Buhari 9./ 107 Müslim 4. 134, Nesai 2. 86., Beyhaki 7. 84)*

İbni Abbas Peygambere sav dedi. *"Ey Allah'ın Rasulu neden amcazadenin boynunu öbür tarafa çevirdin?"* Peygamber buyurdu:

"Gördüm ki, ikisi de genç idiler. Onları şeytanın aldatmasından emin olamadım.")

Üzülerek söylemek gerekirse Cahil topluma göre İslamı temsil eden bu başörtülü çıplaklar diğer çıplaklara özenerek kafirlere ait olan erkeklerle flört etme olayına kadar gelebilecek seviyeye düşmüş kendilerini en zelil şekle sokmuşlardır,

bunu hemen hemen her yerde görmek mümkün bu çok büyük bir günah ve çok büyük bir sorumsuzluk ve bizim için de çok büyük bir sorumluluktur

Peygamber sav şöyle buyurur;

Hiçbiriniz, yanında mahremi bulunmayan bir kadınla başbaşa kalmasın." *(Buhârî, Nikâh 11, Cihâd 140; Müslim, Hac 424; Tirmizî, Radâ' 1; Fiten 7)*

Öyle bir zamanda yaşıyoruz ki, insanın şehevî arzularını kontrol etmesi, nefsini zaptederek disiplin altına alması, gerçekten çok zorlaşmıştır. Öyle ki, önceleri bir fazilet olarak telâkki edilen iffet ve nâmus kavramı neredeyse alay konusu olmuştur. Evlilik öncesi cinsel ilişki, bazı çevrelerce normal

karşılanmaktadır. Hatta bu, âdet haline getirilerek bekâretin bir kıymeti bulunmadığı bazı yazar taslakları tarafından yazılıp çizilebilmektedir. Fâhişe kadınların, travestilerin, yol kenarında para karşılığı kendilerini pazarlamaları sıkça rastlanan normal olaylar haline gelmiştir.

Arap câhiliyye döneminde, belli olsun diye kapılarına bayrak asan fâhişelerin izinden giden çağdaş fâhişeler, girişlerde bekçi ve polis savunması, yani devlet himâyesi ve korumasıyla, yine kapılarında bayraklar olan kamusal alanlarda sanatlarını(!) icrâ edebiliyorlar. Genelev patronları, senelerce vergi rekortmeni oluyor. "Vergilendirilmiş kazanç kutsaldır" denilerek, bu meslek de böylece kutsallaştırılmış oluyor. Sadece eski bâtıl dinlerin tarihteki unvânı değil, kutsal fâhişelik. Şirk ve haram cephesinde yeni bir şey yok; eski câhiliyye herşeyiyle modern kimlikle sanatını(!) icrâ ediyor.

Dalâlet/sapıklık ne kadar yaygın hale gelirse gelsin, müslümanı bağlayan şey “zaman ve zemin”, “düzen ve çevre” değil, Rabbinin hükümleridir, Peygamberinin tavsiyeleridir. Müslümanın ölçüsü Kur'an ve Sünnettir. Özellikle gençler, bu ölçü üzere hareket ederse, geçici zevklerin peşinden koşmak yerine, ebedî zevklerin tâlibi olursa, hayatları bir anlam kazanacaktır. Bu sâyede müslümanın iffet ve nâmusuyla, haysiyet ve şerefiyle, huzur ve saâdet içerisinde yaşaması mümkün olur.

Şimdi İslama göre tesettürün ne anlama geldiğini ve nasıl örtünmesi gerektiğine bakıp tekrardan bu çıplak başörtülülerin gerçekten örtünüp örtünmediğine bakalım ;

“ Tesettür”: Örtünmek, gizlenmek, bir şeyin içinde veya arkasında gizlenmek. "s-t-r" kökünden "tefe'ul" vezninde bir mastardır.

Bir fıkıh terimi olarak; erkek veya kadının şer'an örtülmesi gereken yerlerini örtmesi demektir. Bir kimsenin örtmesi gereken ve başkasının bakması haram olan yerlerine "avret yeri" denir. Bir erkek veya hanımın başkasının yanında avret yerlerini örtmesi gerektiğinde görüş birliği vardır.

Sağlam olan görüşe göre, bir kimse tek başına olduğu zaman da örtünmelidir. Buna göre, bir kimse temiz elbisesi bulunduğu halde kimsenin olmadığı bir yerde, karanlık bir odada bile olsa çıplak olarak namaz kılsa, bu câiz olmaz (İbn Âbidîn, Reddü'l-Muhtâr, Mısır, -t.y.- I, 375).

Yıkanma, tabiî ihtiyaç, tahâretlenme gibi hâcetler dışında, tenhâ bir yerde de bulunsa, namazda veya namaz dışında avret yerlerinin örtülmesi farzdır. Bunun delili Kur'an ve sünnettir.

Allah Teâlâ şöyle buyurur:

يَا بَنِ□ى اٰدَمَ خُذُوا زِ□ينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا اِنَّهُ لَا يُحِبُّ
الْمُسْرِفِ□ينَ

"Ey Ademoğulları! Her mescide gelişinizde güzel elbiselerinizi giyerek gelin" (7/A'raf, 31).

İnsanın örtünme ihtiyacının ilk insan Âdem ve Havva ile başladığı, çıplaklığın çirkin bir şey olduğu âyette şöyle belirtilir:

يَا بَنِ□ى اٰدَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ كَمَا
اَخْرَجَ اَبَوَيْكُمْ مِنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ عَنْهُمَا
لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوْاٰتِهِمَا اِنَّهُ يَرٰيكُمْ هُوَ
وَقَبِ□يلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ اِنَّا جَعَلْنَا
الشَّيَاطِ□ينَ اَوْلِيَاءَ لِلَّذِ□ينَ لَا يُؤْمِنُونَ

"Ey Ademoğulları! Şeytan ana ve babanızı kötü yerlerini kendilerine göstermek için elbiselerini soyarak nasıl cennetten çıkardıysa, sakın size de bir kötülük yapmasın" (7/A'râf, 27).

يَا بَنِ□ى اٰدَمَ قَدْ اَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا
يُوَارِ□ى سَوْاٰتِكُمْ وَرِ□يشًا وَلِبَاسُ التَّقْوٰى ذٰلِكَ
خَيْرٌ ذٰلِكَ مِنْ اٰيَاتِ اللّٰهِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ

"Ey Ademoğulları! size çirkin yerlerinizi örtecek bir giysi, bir de giyip süsleneceğiniz bir giysi indirdik. Takvâ örtüsü ise daha hayırlıdır" (7/A'raf, 26).

Örtünmenin amacı başkasının bakışlarından korunmak ve ırzı meşrû olmayan cinsel isteklerden sakınmaktır. Erkeklerin gözlerini sakınması, kadınların iffetini korumak içindir. Âyette şöyle buyurulur:

قُلْ لِلْمُؤْمِنِ□ينَ يَغُضُّوا مِنْ اَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا
فُرُوجَهُمْ ذٰلِكَ اَزْكٰى لَهُمْ اِنَّ اللّٰهَ خَبِ□يرٌ بِمَا
يَصْنَعُونَ

"Mü'min erkeklere söyle: Gözlerini sakınsınlar ve ırzlarını korusunlar. Bu kendileri için daha temizdir" **(24/Nûr, 30).**

Kadınların örtünmesi konusunda da şöyle buyurulur:

وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ اَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ
فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْد□ينَ ز□ينَتَهُنَّ اِلَّا مَا ظَهَرَ
مِنْهَا وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلٰى جُيُوبِهِنَّ وَلَا
يُبْد□ينَ ز□ينَتَهُنَّ اِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ اَوْ اٰبَائِهِنَّ
اَوْ اٰبَاءِ بُعُولَتِهِنَّ اَوْ اَبْنَائِهِنَّ اَوْ اَبْنَاءِ
بُعُولَتِهِنَّ اَوْ اِخْوَانِهِنَّ اَوْ بَن□ى اِخْوَانِهِنَّ اَوْ
بَن□ى اَخَوَاتِهِنَّ اَوْ نِسَائِهِنَّ اَوْ مَا مَلَكَتْ
اَيْمَانُهُنَّ اَوِ التَّابِع□ينَ غَيْرِ اُولِى الْاِرْبَةِ
مِنَ الرِّجَالِ اَوِ الطِّفْلِ الَّذ□ينَ لَمْ يَظْهَرُوا
عَلٰى عَوْرَاتِ النِّسَاءِ وَلَا يَضْرِبْنَ بِاَرْجُلِهِنَّ
لِيُعْلَمَ مَا يُخْف□ينَ مِنْ ز□ينَتِهِنَّ وَتُوبُوا اِلَى
اللّٰهِ جَم□يعًا اَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

"Mü'min kadınlara da şöyle: Gözlerini haramdan sakınsınlar, ırzlarını korusunlar. Ziynet yerlerini açmasınlar. Bunlardan kendiliğinden görünen kısmı müstesnâdır. Baş örtülerini yakalarının üstüne koysunlar. Ziynet yerlerini kendi kocalarından, babalarından, kocalarının babalarından, oğullarından, kocalarının oğullarından, kendi erkek kardeşlerinden, kendi kardeşlerinin oğullarından, kız kardeşlerinin oğullarından, kendi kadınlarından, kölelerinden, erkeklik duygusu kalmayan hizmetçilerden veya henüz kadınların gizli yerlerine muttalî olmayan çocuklardan başkasına göstermesinler. Gizleyecekleri ziynetleri bilinsin diye ayaklarını da vurmasınlar. Ey mü'minler! Hepiniz Allah'a tevbe edin. Böylece korktuğunuzdan emin, umduğunuza nâil olasınız." **(24/Nûr, 31)**

Diğer yandan kadın yaşlanıp ay halinden kesilir ve cinsel yönden erkeklere istek duymaz olursa, bunun için örtünmede bazı kolaylıklar getirilmiştir. Âyette şöyle buyurulur:

وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ الّٰتِ□ى لَا يَرْجُونَ
نِكَاحًا فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ اَنْ يَضَعْنَ ثِيَابَهُنَّ
غَيْرَ مُتَبَرِّجَاتٍ بِزِ□ينَةٍ وَاَنْ يَسْتَعْفِفْنَ خَيْرٌ
لَهُنَّ وَاللّٰهُ سَمِ□يعٌ عَلِ□يمٌ

***"Ay halinden kesilmiş ve evlenme için ümidi kalmamış olan yaşlı kadınlar ziynet yerlerini erkeklere göstermemek şartıyla dış elbiselerini bırakmalarında onlar için bir günah yoktur. Bununla birlikte yine de sakınmaları kendileri için daha hayırlıdır*" (24/Nûr, 60).**

Kadınların ev dışında veya yabancı erkeklerin yanında normal ev içi elbisesinin üstüne bir dış elbise daha giymeleri gerekir. Âyette şöyle buyurulur:

يَا اَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِاَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءِ
الْمُؤْمِنِ□ينَ يُدْنِ□ينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَابِ□يبِهِنَّ
ذٰلِكَ اَدْنٰى اَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذَيْنَ وَكَانَ اللّٰهُ
غَفُورًا رَحِ□يمًا

***"Ey Peygamber! Eşlerine, kızlarına ve mü'minlerin kadınlarına dış elbiselerinden üstlerine giymelerini söyle. Bu onların tanınıp, kendilerine sarkıntılık edilmemesi için daha uygundur. Allah çok bağışlayan ve çok merhamet edendir."* (33/Ahzâb, 59)**

Örtünmenin âhiret hayatında da söz konusu olacağı, iman edip, güzel amel işleyenlerin mükâfatı arasında şöyle açıklanır:

اُولٰئِكَ لَهُمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِ□ى مِنْ تَحْتِهِمُ
الْاَنْهَارُ يُحَلَّوْنَ فِ□يهَا مِنْ اَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ
وَيَلْبَسُونَ ثِيَابًا خُضْرًا مِنْ سُنْدُسٍ وَاِسْتَبْرَقٍ
مُتَّكِپِ□ينَ فِ□يهَا عَلَى الْاَرَائِكِ نِعْمَ الثَّوَابُ
وَحَسُنَتْ مُرْتَفَقًا

***"Onlar tahtlar üzerinde kurularak orada altın bileziklerle bezeneceklerdir, ince ve kalın saf ipekten yeşil elbiseler giyeceklerdir, Ne güzel sevap ve ne güzel dayanak!"* (18/Kehf, 31).**

اِنَّ اللّٰهَ يُدْخِلُ الَّذ□ينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْر□ى مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ
يُحَلَّوْنَ ف□يهَا مِنْ اَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا
وَلِبَاسُهُمْ ف□يهَا حَر□يرٌ

"Şüphesiz Allah iman edip, güzel iş yapanları altından Irmaklar akan cennetlere sokacak. Orada bunlar altından bileziklerle, incilerle bezenecekler. Orada giysileri de ipektir." **(22/Hacc, 23).**

وَيُطَافُ عَلَيْهِمْ بِاٰنِيَةٍ مِنْ فِضَّةٍ وَاَكْوَابٍ كَانَتْ
قَوَار□يرَا

"Onlara (cennete) gümüşten yapılmış billur şeffaf kaplar, kupalar dolaştırılır." **(76/İnsân, 15).** *"*

عَالِيَهُمْ ثِيَابُ سُنْدُسٍ خُضْرٌ وَاِسْتَبْرَقٌ وَحُلُّوا
اَسَاوِرَ مِنْ فِضَّةٍ وَسَقٰيهُمْ رَبُّهُمْ شَرَابًا طَهُورًا

Üzerlerinde ince ve kalın ipekten yeşil elbiseler vardır. Gümüşten bileziklerle süslenmişlerdir. Rableri de onlara son derece temiz bir şarap içirmiştir." **(76/İnsan, 21)**

Hz. Peygamber (s.a.s.) örtünme ile ilgili bu âyetlerin tefsirini yapmış ve uygulama esaslarını göstermiştir.

Hz. Âişe'den rivâyete göre, birgün Hz. Ebû Bekir'in kızı Esmâ ince bir elbise ile Allah rasûlünün huzuruna girmişti. Rasûlullah (s.a.s.) ondan yüz çevirdi ve şöyle buyurdu:

"Ey Esmâ! Şüphesiz kadın ergenlik çağına ulaşınca, onun şu ve şu yerlerinden başkasının görünmesi uygun değildir." Hz. Peygamber bunu söylerken yüzüne ve avuçlarına işaret etmişti" (Ebû Davûd, Libâs 31).

*"**Allah Teâlâ ergin kadının namazını başörtüsüz kabul etmez."** (İbn Mâce, Tahâre 132; Tirmizî, Salât 160; Ahmed bin Hanbel, IV/151, 218, 259)*

Erkeklerin örtülmesi gereken uzuvları göbekleri altından dizleri altına kadar olan kısımdır. Sağlam görüşe göre diz kapağı da uyluktan olup avret yeri sayılır. Delil, Hz. Peygamberin şu hadisidir:

"Erkeğin avret yeri göbeği ile diz kapağı arasıdır" (*Ahmed bin Hanbel, II/187).*

Diz kapağı avret yerindendir *(Zeylaî, Nasbu'r-Râye, I/297).*

Kadınların yüzleriyle ellerinden başka, sarkan saçları dâhil bütün bedenleri avrettir. Yüzleriyle elleri ise bir fitne korkusu bulunmadıkça namazda da namaz dışında da avret değildir.

Sağlam görüşe göre, ayaklar da avret sayılmaz. Çünkü ayaklarla yolda yürünür ve yoksullar için bunları örtme zorluğu vardır. Yine sağlam görüşe göre, hür kadınların kolları ile kulakları ve salıverilmiş saçları da örtülmelidir.

"Kadınlar kendiliğinden görünen yerler dışında, ziynetlerini göstermesinler" **(24/Nûr, 31)** âyetinde kastedilen, ziynetlerin takıldığı yerler olup, eller ve yüz bundan müstesnâdır.

Hadiste şöyle buyurulur:

"Kadın, örtülmesi gereken avrettir. Dışarı çıktığı zaman şeytan ona gözünü diker" **(Tirmizî, Radâ 18).**

Hz. Âişe (r. anhâ)'den nakledilen;

"Allah Teâlâ ergenlik çağına ulaşan kadının namazını başörtüsüz kabul etmez" *(İbn Mâce, Tahâre 132; Tirmizî, Salât 160)* hadisi, saçları da kapsamına alır.

Hz. Âişe (r. anhâ) ilk başörtüsü uygulamasını şöyle anlatır:

"Allah ilk muhâcir kadınlara rahmet etsin. Onlar; **"Baş örtülerini yakalarının üstüne taksınlar..." (24/Nûr, 31)** âyeti inince etekliklerini kesip bunlardan başörtüsü yaptılar."

Yine Safiyye binti Şeybe şöyle anlatır:

*"Biz Âişe ile birlikte idik. Kureyş kadınlarından ve onların üstünlüklerinden söz ettik. Hz. Âîşe dedi ki: Şüphesiz Kureyş kadınlarının birtakım üstünlükleri vardır. Ancak ben, Allah'a yemin olsun ki, Allah'ın kitabını daha çok tasdik eden ve bu kitaba daha kuvvetle inanan Ensar kadınlarından daha faziletlisini görmedim. Nitekim Nûr sûresinde "**Kadınlar başörtülerini yakalarının üstüne taksınlar...**" âyeti inince, onların erkekleri bu âyetleri okuyarak eve döndüler. Bu erkekler eşlerine, kızlarına, kız kardeş ve hısımlarına bunları okudular. Bu kadınlardan her biri Allah'ın kitabını tasdik ve ona iman ederek, etek kumaşlarından başörtüsü hazırladılar. Ertesi sabah, Hz. Peygamberin*

arkasında başörtüleriyle sabah namazına durdular. Sanki onların başları üstünde kargalar vardı" ***(Buharî, Tefsîru Sûre (Nûr Sûresi Tefsiri), 6/136; İbn Kesîr, Muhtasar, M. Alî es-Sâbûnî, 7. Baskı, Beyrut 1402/1981, II, 600)***

.

Egemen güçlerin bunca saldırısı ve zulmüne rağmen çarşılara, pazarlara baktığımızda başörtülü kızlardan geçilmiyor. Bardağın neresine bakalım? Hiç yoktan başı örtülü bayanların sayısı hâlâ çok sayıda diye sevinelim mi; yoksa, başörtüsü, rûhundan giderek soyutlandı, çarşılar başörtülü mankenlerin boy gösterdiği podyuma döndü, örtü sokağa (ayağa) düştü diye üzülelim mi?

Sürpriz olan hangisi? Az-çok kültürlü kızların başörtülü olabilmesi mi, yoksa her yönden gayrı İslâmî yaşama biçiminin kuşattığı ve modern Batı standartlarını içselleştirmiş, özgürlük putunun kurbanı ve sosyal hayatın, sokak ve çarşının tutsağı olmuş başörtülü kızların her aklı başında müslümana *"bu kadar da yozlaşma olmaz!"* dedirtecek anormallikleri mi? Okullarda karma eğitimin tezgâhından geçmiş, televizyon dizileriyle büyümüş, kadın-erkek eşitliğini ve kadın özgürlüğünü bayraklaştırmış, dünyevileşmiş, İslâm'ı yeterince bilmeyen, bildiklerini tümüyle yaşamanın getirdiği bedellere hazır olmayan kızların çeyrek tesettürü mü?

Şuurlu müslümanların başörtüsü mücâdelesini önemli bir cihad gibi görmelerinin sebebi, onun Kur'an'ın bir emri, tesettürün ayrılmaz bir parçası, İslâmî inanç ve yaşama biçiminin dışa yansıyan bir göstergesi, müslüman hanımın hayâ ve iffetinin bir işareti olduğu içindi.

Müslüman hanımın başörtüsüyle birlikte dış kıyafetinin özelliklerini özetin özeti mâhiyette hatırlatalım:

Müslüman bir kadının yabancı erkeklere ve müslüman olmayan bayanlara karşı yüzü, bileklere kadar elleri dışında vücudunun tamamı avrettir, örtmeleri gerekir. Hanımların, ev dışında veya yabancı erkeklerin yanında normal ev içi elbisesinin üstüne bir dış elbise daha giymeleri gerekir. Âyette şöyle buyurulur:

يَـا اَيُّـهَـا الـنَّـبِـىُّ قُـلْ لِـاَزْوَاجِكَ وَبَـنَـاتِـكَ
وَنِـسَـاءِ الْـمُـؤْمِـنِ□يـنَ يُـدْنِ□يـنَ عَـلَـيْـهِـنَّ

مِنْ جَلَابِيبِهِنَّ ذٰلِكَ اَدْنٰى اَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذَيْنَ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُورًا رَحِيمًا

"Ey Peygamber! Eşlerine, kızlarına ve mü'minlerin kadınlarına dış elbiselerinden üstlerine giymelerini söyle. Bu onların tanınıp, kendilerine sarkıntılık edilmemesi için daha uygundur. Allah çok bağışlayan ve çok merhamet edendir." **(33/Ahzâb, 59).**

Örtünün sık dokunmuş ve altını göstermeyen kalınlıkta olması gerekir. Cildin rengini gösterecek derecede ince olan elbise ile avret yeri örtülmüş sayılmaz. Elbise şeffaf ve çok ince olmamasına rağmen uzuvları belli edecek şekilde darsa ve organların şeklini ortaya koyarsa yine tesettür gerçekleşmemiş olur. Giyilen kıyafetin, örtünen başörtüsünün, erkeklerin dikkatini çekecek şekillerde olmaması, cinsel câzibeyi ortaya çıkarmaması gerekmektedir. (O yüzden şekil ve renk olarak sade, daha çok koyu -siyah- renkte giysi ve örtü, yirminci asra kadar bütün dünya müslümanlarının riâyet ettiği ölçü kabul edilmiştir.)

Kim ne yorum yaparsa yapsın; başörtüsü Kur'an'ın emridir:

وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ اَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ اِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلٰى جُيُوبِهِنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ اِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ اَوْ اٰبَائِهِنَّ اَوْ اٰبَاءِ بُعُولَتِهِنَّ اَوْ اَبْنَائِهِنَّ اَوْ اَبْنَاءِ بُعُولَتِهِنَّ اَوْ اِخْوَانِهِنَّ اَوْ بَنِى اِخْوَانِهِنَّ اَوْ بَنِى اَخَوَاتِهِنَّ اَوْ نِسَائِهِنَّ اَوْ مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُهُنَّ اَوِ التَّابِعِينَ غَيْرِ اُولِى الْاِرْبَةِ مِنَ الرِّجَالِ اَوِ الطِّفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلٰى عَوْرَاتِ النِّسَاءِ وَلَا يَضْرِبْنَ بِاَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ وَتُوبُوا اِلَى اللّٰهِ جَمِيعًا اَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

"Mü'min hanımlara söyle: Gözlerini korusunlar, nâmus ve iffetlerini muhâfaza etsinler. Görünen kısmı müstesnâ olmak üzere,

ziynetlerini (süslerini ve süs taktıkları organlarını) teşhir etmesinler. Başörtülerini, yakalarının üzerine (kadar) örtsünler…" **(24/Nûr, 31).**

Başörtüsü teferruat değildir. Allah'ın Kur'an'da emrettiği bir farz teferruat, ayrıntı kabul edilemez. Bu mantık(sızlık)la, eğer başı örtmek teferruat ise, meselâ göğsü örtmek de teferruattır; çünkü o da aynı şekilde farzdır. Başörtüsü, çarpık yorumlarla önemsiz ve hizmet(!) için tâviz verilecek basitlikte görülemez, olmazsa da olur denilecek bir husus kabul edilemez.

Müslüman hanım, Ahzâb sûresi 59. âyete göre sadece vücudunu ve başını örtmekle emrolunmamış, aynı zamanda yabancı erkeklerden eziyet görmeyecek ölçüde ve iffetli olduklarını gösterecek biçimde cilbab (çekici olmayan ve baştan ayağa örten geniş ve kalın bir dış giysi) ile örtüneceklerdir. Bu özellik, başörtüsünün şeklini de, başörtüsü dışında dış giyimin nasıl olması gerektiğini ve bunun hikmetlerini de içermektedir. Vücudu örttüğü halde dış giysinin (cilbabın) içindeki bol elbise, -cilbabsız olarak- nasıl dışarıda tesettür için yeterli görülmüyorsa, aynı şekilde elbise desenlerinden daha çekici, allı güllü, bol süslü eşarplar ve kadını câzip gösteren kıyafetlerin de tesettürdeki temel espri ve hikmeti taşımayacağı bilinmelidir.

Bilindiği gibi, Nur sûresi 31. âyeti, kadınlara -istisnâ edilen şahıslar dışında- hiçbir erkeğe ziynetlerini göstermemelerini emretmekte. Ziynet, kadını güzel gösteren saç, makyaj, parfüm, takı, mücevherât ve elbise gibi şeyleri içine almaktadır.

Güzel kokudan (parfümden) kaçınmak şarttır:

"Bir kadın, güzel koku sürerek bir topluluktan geçer, onlar da 'onun kokusu şöyle şöyleydi' diye konuşurlar. Böyle (koku sürünmesi ve) söylenmesi çirkindir." **(Ebû Dâvud, hadis no: 351).**

Konuşurken ciddî olma mecbûriyeti vardır:

يَا نِسَاءَ النَّبِيِّ لَسْتُنَّ كَأَحَدٍ مِنَ النِّسَاءِ اِنِ اتَّقَيْتُنَّ فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذ□ى ف□ى قَلْبِه□ مَرَضٌ وَقُلْنَ قَوْلًا مَعْرُوفًا

***"...Eğer (Allah'tan) korkuyorsanız, (yabancı erkeklere karşı) çekici bir edâ ile konuşmayın; sonra kalbinde hastalık bulunan kimse ümide kapılır..."* (33/Ahzâb, 32).**

Müslüman hanımın davranışı, yürüyüşü ağırbaşlı olmalı, dişiliğini, cinselliğini öne çıkarmamalıdır:

***"... Gizlemekte oldukları ziynetleri anlaşılsın diye, ayaklarını yere vurmasınlar (dikkatleri üzerlerine çekecek şekilde yürümesinler)."* (24/Nûr, 31).**

Tesettürdeki gâye ve hikmet, ulemânın ittifakı ve ümmetin icmâı ile, kadının yabancı erkeklere karşı cinsî câzibesini gizlemektir. O yüzden, kadının bileğindeki altın bileziğin gözükmesine izin vermeyen din, kadını daha süslü gösteren bir eşyanın, bir aksesuar veya başörtüsü ya da giysinin kullanımına da izin vermez. Nûr Sûresi, 31. âyet, kadının yabancı erkeklere ziynetlerini/süslerini (ve ziynet yerlerini) göstermesini yasaklar.

Halbuki şimdiki başörtülerin ve dış giysilerin büyük oranda ziynet/süs unsuru olması, aranacak ilk vasıf sayılabiliyor, ziyneti örtmesi gereken şeyin kendisi tümüyle ziynet özelliğine uyuyorsa bu nasıl tesettür olabilir? Tuz yiyeceği kokmaktan korur; tuz kokarsa o yiyeceğin hali ne olur?

Başörtüsü, mü'min hanımlara sadece üniversitede farz olmamakta, bülûğa erdiği andan itibaren farz olmaktadır. Ayrıca üniversite gibi resmî kurumlarda ve erkeklerle kızların karma eğitim yaptıkları ya da içli dışlı oldukları yerde sadece başörtüsü değildir farz olan; onu tamamlayan diğer giysiler ve cinsî özellik ve câzibelerin tümünden arınmış, fitne ortamına hiç yer vermeyecek davranışlar da şarttır.

Müslüman bayan, erkeklerin de bulunduğu sosyal hareketlere katılır veya yabancı erkeklerle meşrû ölçüler içinde konuşurken, her şeyden önce dişiliğiyle değil; kişiliğiyle bulunmalıdır. Bir kadın için, sosyal hayatta tesettür her şey değil; bir şeydir. Onsuz olmaz ama, onunla da her şey tamamlanmış değildir.

Kahkaha gibi aşırı ve sesli gülme, yabancı erkeklerle şakalaşma, gereksiz samimi tavırlar, kadınsı işveler, yapmacık edâ ve sesin güzelleştirilmesi için doğal olmayan çabalar vb. iffetli müslüman bir hanıma yakışmayacak ve müslümanlarca yadırganacak ya da farklı gözle değerlendirilecek her türlü tavırdan kaçınılması gerekir. Müslüman hanımın bu ölçülere riâyet etmeden sosyal hayatta yer

alması ya da erkeklerle konuşması, hem kendine, hem dâvâsına, hem tesettürlü hanımlara, hem İslâm'a ve hem de müslüman kadınların toplumda müslümanca yer etmesi için gereken ortamın ve örfün oluşması önündeki zincirlerin kırılma çabalarına çok büyük zararlar verecektir.

Bugün çarşıda, pazarda, tezgâhta, masa ve kasa başında, başörtülü bayanların "örtülü çıplak" diye tanımlanabilecek başörtülü yozlaşmanın görüntülerini de şöyle özetleyelim:

Çarşaf ya da bol ve uzun pardösü benzeri bir dış giysinin tamamlamadığı bir kıyâfet. Dış giysi cinsinden bir şey olmaksızın sadece başörtü, altına etek veya pantolon, üstüne bluz, elbise cinsinden bir şey giyerek çarşı pazarda dolaşma veya işyerlerinde ya da okullarda bu kıyafetle yabancı erkeklere (iş arkadaşlarına, sınıf arkadaşlarına, müşterilere…) gözükmek.

Yasak savma cinsinden bile kabul edilemeyecek tarzda, çok ince veya çok kısa ya da çok dar pardösümsü bir dış giysi.

Başörtünün altından sırıtan çirkinlik: Yüzde makyaj, dudaklarda ruj, yanaklarda allık, gözlerde boya ve hatta başörtüsünün rengine uygun özel lens, kaşlarda inceltme ve vücutta ağır parfüm kokusu gibi acâyiplikler.

Yani, başörtülü sekreter ve başörtülü tezgâhtar bayanların büyük çoğunluğu başta olmak üzere ev hanımı veya ev kızı olmadıkları imajını her haliyle yansıtmaya çalışarak entel takılan genç bayanların da önemli bir kesiminin çarşıda, okulda, işte… başörtülü mankenlere benzeme gayreti. Üstü kapalı altı havalı, uygunsuz etek üstü türban, altta dar kot pantolon üstte başörtüsü, bacakları açık ama başı kapalı tipler; Bu ne perhiz, bu ne lahana turşusu dedirtecek şekilde, altı kaval üstü şişhane görüntüsü…

Süslü kubbesi olan bir câminin alt katının tapınak olarak kullanıma açılması gibi bir şey. Başında sarık, ayağında mayo olan imam kıyâfeti ne ise onun gibi. Ne var bunda demeyin, sarıklı imamın giydiği mayonun HaŞeMa yani, Hakiki Şeriat Mayosu değil; Batılıların giydiği cinsten iki parmaklık mayo olduğunu düşünün. Sakallı ve başında sarığı olan genç bir imamın sosyete plajında bakınarak gezinmesi ne ise, aynı ve belki daha ağır değil midir, çarşı ve pazarda (hal diliyle "şişşt, baksana bana!" diye konuşan giysi içinde) kendine baktırarak gezinen başörtülü kız.

İkişer kelimelik kısa tanımlarla özetlersek:

"Başörtülü açıklık"; "örtülü çıplaklık"; "tesettürsüz örtü." Şunlar da üçer kelimelik: "Cilâlı baş devri"; "cennetle cehennem koalisyonu"; "sulandırılmış İslâm'ın görüntüsü"; "zakkum aşılanmış çiçek"; "zehir karıştırılmış bal."

Konserlerde alkış ve ıslıkla da yetinmeyip dans eder gibi hareketlerle tempo tutup sanatçının ezgisine/şarkısına koro elemanı gibi katılan başörtülü kızlar kimse tarafından yadırganmıyor artık. Çarşılarda özgürce gezmekle tatmin olmayan başörtülü bayanların bir kısmı, deniz kenarlarında, park ve pastanelerde özgür takılıyorlar, herkesin içinde şuh kahkahalar atabiliyor, çarşıda (şimdilik) kız arkadaşlarıyla öpüşebiliyor, çok rahat tavır ve cıvık cinsellik kokan davranışlardan, bazen kol kola bir yabancı erkekle fingirdeşmekten bile çekinmiyorlar.

Peygamberimiz (s.a.s.)'in ***"giyinik olduğu halde çıplak gibi görünen kadınları, Cehennem ehlinden" saymasının (Müslim, Libâs 125, hadis no: 2128)*** sebebi üzerinde düşünülüyor mu dersiniz?

Hz. Peygamber, bunların Cennete giremeyeceği gibi, Cennetin kokusunu dahi alamayacağını belirtmiştir. Kimdir bu örtülü çıplaklar? Bunlar şeriatın koyduğu ölçülere uymayan, yani ince, dar ve uzuvları gösteren elbiseler giyen ya da vücudunda örtmesi gereken yerleri örtmeyen kadınlardır.

Kadınların bu şekilde giyinmesi, küçük günahlardan olsaydı, Hz. Peygamber, onları Cehennem ehlinden saymaz, Cennetin kokusunu dahi alamayacaklarını söylemezdi. Farzedelim ki, sözkonusu şekilde giyinmek, küçük günahlardandır. Bu durumda küçük günahlarda ısrar etmenin, günahı büyüteceğini bilmiyorlar mı? Bilinmelidir ki, "*sürekli yapılan hiçbir günah, küçük; tevbe edilen hiçbir günah da büyük değildir."*

Hasan Basri gibi*: "Siz sahâbeyi görseydiniz deli (öcü) derdiniz, onlar da sizi görseydi müslüman (tesettürlü) demezdi"* demeyeceğim; daha hafifini tercih edeceğim: Günümüz Mekke ve Medine'sinde, hatta Tahran'ında, Afrika'nın nice ülkesinde, Malezya'da… erkek ve hanım müslümanlar, bu giysi ve davranış sahiplerine hiç duraksamadan kötü kadın damgası vurabilirler, kendilerinden saymayacakları gibi, hicaplı/tesettürlü sınıfı küçük düşürdükleri için ajan muâmelesi yaparlar.

Ama Batı ülkelerinde bu kıyafet ve tavrın, tepki almadan kabul göreceğinden emin olabilirsiniz. Başörtüsü dışındaki bu giysi ve davranışı kendi standartlarında gördüklerinden, “*herhalde başı keldir de kapatma ihtiyacı duyuyordur veya başına bir bez bağlamaktan zevk alıyordur, imaj anlayışıdır, bu tür değişiklikle dikkat çekmek istiyordur”* şeklinde değerlendirmeler yaparlar.

Türkiye’deki fanatik laikler ve Kemalistler gibi (çoğunluğun tavrı ve çoğu özelliğiyle) âhı gitmiş vâhı kalmış başörtümsü cicili bez karşısında katı ve uzlaşmaz tavır takınmazlar.

مُذَبْذَب□ينَ بَيْنَ ذٰلِكَ لَا اِلٰى هٰؤُلَاءِ وَلَا اِلٰى
هٰؤُلَاءِ وَمَنْ يُضْلِلِ اللّٰهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَب□يلًا

***“Bunlar (iki inanç, iki grup) arasında bocalayıp durmaktalar; ne onlara (bağlanıyorlar, benziyorlar) ne bunlara. Allah’ın şaşırttığı kimseye asla bir (çıkar) yol bulamazsın.”* (4/Nisâ, 143).**

Hem Allah’ı, hem şeytanı râzı etmeye çalışmak, sadece şeytanı râzı edecek gülünç tavırlara, aldatış ve aldanışlara götürür insanı.

ثُمَّ اَنْتُمْ هٰؤُلَاءِ تَقْتُلُونَ اَنْفُسَكُمْ وَتُخْرِجُونَ
فَر□يقًا مِنْكُمْ مِنْ دِيَارِهِمْ تَظَاهَرُونَ عَلَيْهِمْ
بِالْاِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاِنْ يَأْتُوكُمْ اُسَارٰى
تُفَادُوهُمْ وَهُوَ مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ اِخْرَاجُهُمْ
اَفَتُؤْمِنُونَ بِبَعْضِ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ فَمَا
جَزَاءُ مَنْ يَفْعَلُ ذٰلِكَ مِنْكُمْ اِلَّا خِزْيٌ فِى
الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ يُرَدُّونَ اِلٰى
اَشَدِّ الْعَذَابِ وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

***“Yoksa siz Kitab’ın bir kısmına inanıp bir kısmını inkâr mı ediyorsunuz? Sizden öyle davrananların cezâsı ancak dünya hayatında rezillik, rüsvaylıktır; Kıyâmet gününde ise en şiddetli azâba itilmektir. Allah, sizin yapmakta olduklarınızdan asla gâfil değildir.”*(2/Bakara, 85)**

اَمْ لَهُمْ شُرَكَٰٓؤُا شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللّٰهُ وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ وَاِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ

"Yoksa onların, dinden Allah'ın izin vermediği şeyleri şeriat (dinî kaide) kılan şirk koştukları ortakları mı var? Eğer azâbı erteleme sözü olmasaydı, derhal aralarında hüküm verilir (işleri bitirilir)di. Şüphesiz zâlimler için can yakıcı bir azap vardır." **(42/Şûrâ, 21).**

Hakla bâtılın koalisyonu, güzel bir içeceğin zehirle karıştırılmışı gibidir. Altısı içinden, altısı dışından tavırlar dinle alay etme gibi değerlendirilebilir. Müslümanlığı çok kötü temsil eden kimselerin zararları, müslüman olmayanlarınkinden daha büyük olur çoğu zaman; akılsız dost ve akıllı düşman misali.

İslâm'a en büyük zarar, tarih boyunca hep içeridekilerden gelmiştir. Dini yanlış temsil ile *"müslümanlar işte böyle!"* dedirtecek tavizci anlayışa ve kötü örnek olarak dini de küçük düşüren tavırlara kimsenin hakkı yoktur.

Bütün bunların yanında saçının tekinin bile gözükmemesine ciddi özen gösterilerek takınılan ve çoğunlukla "*bone"*li başörtüsü;

rengârenk, bin bir desen, cıvıl cıvıl. Anadolu'daki fazla kültürlü olmayan bayanların kıyafetinin diğer bölümlerinde bu denli yozlaşma olmamasına rağmen, başörtü bağlama konusunda biraz ihmalkârlık biraz alışkanlık gereği, yer yer saçlarından bir kısmının bazen veya devamlı gözükebilecek şekilde başörtüsünde gevşek davranmalarına tam ters bir uygulamayı andırıyor, büyük şehirlerdeki bu fotoğraf.

Çok kültürlü olmayan halk sınıfından geleneksel örtünmeyi sürdüren bayanlar, başörtü örtme biçimine kadar örfleştirip âdetleştirdikleri şuursuzca örtünme görüntüsü sergilerken, onlardan ayrıldığını gösterme ihtiyacı duyan ve kültürlü olduğunu düşünen modern örtülü bayanlar da, saçlarını örtme konusunda gösterdikleri titizliği; başörtüsünün süslü câzibiyetinden kaçınma hususunda, başörtüsü dışındaki giysi ve tavır konusunda (sanki bilinçli ve kasıtlı bir tavırla) göstermekten kaçınıyorlar.

Renk-renk, moda moda başörtüler, atlası, ipeği, yerlisi, ithali, bin bir çeşit… Ama, farklı etiketlere, değişik firma isimlerine aldanmayın; hepsinin markası tek: "*Bak bana!"* marka.

Dışı kâfirleri hâlâ yakmayı sürdüren başörtüsü, içi müslümanları yakmaya başladı. Bâtıl cephesinde yeni bir şey yok; ilkeli de çağdaşı da aynı.

Batının ve her çeşit bâtılın geleneksel tavrı değişmiyor: Zorla hakkından gelemediği hakkı, hile ile yozlaştırıp tahrif etmek. Yaşadığımız coğrafyada da bu filmin başörtülü versiyonu vizyona kondu; kanun ve baskılarla alt edemedikleri, önünü alamadıkları başörtüsünü cıvıklaştırarak yozlaştırdılar.

Light İslâm, sulandırılmış, kitabına uydurulmuş, ılımlı müslümanlık diye dillendirilen İslâmizasyon anlayışının ne ölçüde tutacağını başörtülüler üzerinde test etti global ifsat çeteleri ve maalesef umutlanacakları netice aldılar.

İmanla, tevhidle bağı koparılan, hiç değilse zayıflatılan ibâdetler, âdetlere dönüşür. Başörtüsü de öyle oldu. Kültürsüz halk kesiminde ninelerin, hizmetçilerin, temizlikçilerin ya da köylü kadınların geleneksel başörtüsü, âdet kabilinden değerlendirildiği için egemen güçlerin bunu hoşgörüyle (en azından düşman olunmaya gerekli olmayan, tahammül edilebilir şekilde) karşıladıkları bilinen husus.

Şehirli bayanların, kültürlü kesimin de başörtüsü, çok yönlü yönlendirmelerle âdete dönüştürülüyor. Böylece derin egemen güçler, onu irtica (yeni adıyla siyasal/İslâmî) simge görmeyecek, âdete dönüşen başörtüsüyle uzlaşacaklar. Yeter ki imanın yansıması olarak örtülmesin örtü, yoksa bir kimlik alâmeti ve müslümanlık sembolü olmaktan çık(arıl)mış bir bez parçasıyla kimsenin bir alıp veremediği olmaz. Bizim açımızdan, yukarıda resmedilen şekliyle sorun ne kadar büyürse, zâlimler için de o oranda sorun olmaktan çıkacaktır başörtüsü.

Bu değerlendirme ışığında, çok yakın bir zamanda başörtüsü meselesi çözülmüş olacak. Az kaldı, yozlaşmanın çapı ve şümûlü tamamlansın; başörtüsü AB standartları ve Batılı modern bayanların tüm olumsuz imajlarıyla arasında çok az kalan farklılıkları kaldırsın, başörtüsü sorun olmaktan çıkacaktır. Derin devlet, yani formalite icabı hükümette olanlar değil; devleti fiilen yöneten iktidar gücü her ne kadar şimdiye kadar hiç taviz vermiyor görünse, on yıl sonrasına bile yeşil ışık yakmayacak izlenimi verse de, tek taraflı olarak başörtülülerin kaahir ekseriyeti, her çeşit tavizi vermeye hazır olduğunu gösterdi.

Ruhu soyutlanmış, tesettür görevi yaptığı çok şüpheli hale gelmiş başörtüsüne İslâm düşmanları niye taviz vermesin ki!? Hele o verecekleri taviz, bundan sonra alacakları muhtemel taviz yanında çok

az kalıyorsa. Ama, dejenerasyonun yeterli olmadığını düşünüyor o çevreler besbelli. Taviz tavizi doğurur, *"du bakalim n'olicek?"* diye bekliyor sadece başörtüsü vurgusu yapan çevreler. Öteki taraf, başörtüsüzlerin her türlü olumsuz giyim ve tavırlarına bulaştırdıkları başörtülüleri *"bu müslümancıklar, açık göbek modasına ve başörtüsü altına mayo ya da mini etek garâbetine kadar işi vardıracaklar mı"* diye test etmeye devam ediyor ve sebep oldukları bu tablodan sadistçe zevk alıyorlar.

Başörtüsü, modern giyim(sizlik) tarzıyla, Batılı modern tavırla, vücudun diğer giysilerdeki cinselliği açığa vuran çağdaş özelliklerle uyuştuğu oranda modern güçler ve düzen de başörtüsüyle uyuşacak.

Başörtülü; Kur'ânî çizgi, takvâ giysisi ve yaşama biçiminden ne kadar taviz verip uzaklaşırsa, kendini doğuran bağla irtibatını koparırsa, o oranda İslâm düşmanı çevrelerin tavizini görecek. Görünen maalesef o ki; başörtülülerin kaahir ekseriyeti, bugünkü halleri ve gelecekte sergileyecekleri daha büyük yozlaşma sürecine girmeleriyle kendilerine taviz verilmeyi hak ettiler. Ama yine de Kenan Evren'in tabiriyle "*sinek küçük ama mide bulandırır"* diye düşünüyorlar.

Kur'an bu güçlerin portresini şöyle çiziyor:

وَلَنْ تَرْضٰى عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارٰى حَتّٰى تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ قُلْ اِنَّ هُدَى اللّٰهِ هُوَ الْهُدٰى وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ اَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ الَّذ□ى جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللّٰهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَص□يرٍ

"Sen onların dinine uyuncaya kadar Yahûdiler de Hıristiyanlar da (onların izinden giden müşrikler de) senden asla râzı olmazlar." **(2/Bakara, 120).**

Başörtüsünün imanla irtibatının çoğu kızımızda çözüldüğünü gören âyette belirtilen sınıflar, başörtüsü problemini çözmek için girişimlerine başlama sinyalleri verdi biliyorsunuz. İktidar değişimlerini finanse eden dolar milyarderi Amerikalı yahûdi Soros, kendi emir kulları olan radikal laik çevrelere "*yeter artık, bu kadarı kâfi"* demeye başladı; ve ekledi: *"Başörtüsü sorununu ben çözeceğim.*" Bu sözü, tabii ki, kendi adına değil, Batı, Amerika adına, yani çoğunluğu Hıristiyan olduğu değerlendirilen kesim adına, Hıristiyan Batıyı temsilen dillendirdi. Ve, üstüne üstlük; kısa zaman önce, başörtüsü sorununun

çözümünün İsrail'den geçtiği yetkili ve etkili çevrelerin ağzından dökülmeye başladı. Demek ki, başörtülülerin bu yozlaşmasından râzı oldular, neticesi alındığı için artık baskının kalkması gerektiğine karar verdiler.

Bakara 120'nin ışığında bu durumu yorumladığımızda, işin vehâmeti daha iyi anlaşılacaktır. Bu demektir ki, kendini tesettürde zannedenlerin çok önemli bir bölümünün taktığı başörtüsü, Allah'ın râzı olmayacağı şekle geldi. İsrail'in, ABD'nin râzı olduğu başörtüsü, artık Avrupa Birliği'ne girmek üzere. Onlardan yeşil ışık yakılmaya başlandığına göre, onların emir kulları egemen güçler de kamusal alan dedikleri etkin yerlerde değilse de, sözgelimi bazı üniversitelerdeki kırmızı ışıkların bir bölümünü söndürecekler. Yoksa, radikaller "*İslâm'ın en önemli emirlerine bile yasak koyan üniversite, diğer okul ve resmî kurumlar ve de buraları bu hale getiren düzen olmaz olsun!"* deyip uzlaşmayı tümüyle reddedebilirler; küçük de olsa böyle bir ihtimali hesap eden Batılı güçler, büyük tâvizler alındığına emin olduğu için küçük tâviz vermekten yana.

Amerika'lardan fetvâlar veren "*teferruat"çılar* hizmetin (kime, neye ve nasıl hizmetse?!) Allah'ın emrinden daha önemli olduğunu bağlılarına ve sempatizanlarına duyurdular. Üniversitelerdeki öğrenciler veya eğitim kurumları başta olmak üzere kimi alanlarda çalışan bayanlar başörtüsünü çözerek problemi çözmüş oldular.

Yirmi sekiz şubat sonrası psikolojik baskılar başörtüsü bedelinin hafif olmadığını gösterdiği için bazı başörtülüler kolay yolu tercih etti. Hemen açılmakta zorlananlar, büyük bir buluşa imza atarak bere ile, peruk ile tesettür olabileceğini icat ettiler.

Derken çığır açıldı, iş çığırından çıktı. Hâlâ başörtüsünü çıkarmayanlar da başörtüsündeki rûhu çıkardı. Bunun yanında, özellikle büyük şehirlerdeki *"ben de müslümanım"* diyenlerin en az yarısı zâten ne başörtüsünü, ne de başörtüsünü emreden İlâhî emir ve yasakları takıyor. Eh, tâvizi hâlâ hak etmesinler mi Batılıların gözünde.

Evet, üç vakte kadar (bu üç vakit, üç ay mı olur, üç yıl mı, başörtülülerin dejenerasyonunun ve düzene uygun yaşam tarzının yeterli görülmesine bağlı) başörtüsü sorunu çözülecek. Rûhundan soyutlanmış, aksesuara dönüşmüş modern başörtüsü artık kamusal alanda tümüyle değilse, yavaş yavaş müsaade edilir hale gelecek. Bu ülkedeki hayranları tarafından yadırgansa da, Avrupa Birliği veya

Kirliliği denilen İslâm düşmanı birlik standartları da zâten bunu gerektirmektedir.

Buna rağmen, bunun çok kısa zamanda gerçekleşeceğini de düşünmüyorum. Çünkü bu coğrafyadaki örtü düşmanı egemen çevreler, kendi dinlerine tavizsiz bağlı fanatik İslâm düşmanı oldukları ve müslümanların dışa yansıyan en basit, en mâsum, şirk düzenine de hiç zararı olmayan görüntülerine karşı bile acımasızlar. Evet, er-geç başörtüsü sorunu çözülecek, çözülüyor; sevinin müslümanlar, sevinebilirseniz! Bu, başörtüsü mücâdelesinin bir zaferi midir, 28 Şubat süreciyle hızlanan light İslâm'ın Kur'an ve Sünnet İslâm'ına -şimdilik- bir galebesi mi, değerlendirin.

Müslümanlar başörtüsünü şeklen değilse rûhen çözdüler, sıra örtü düşmanlarının lütfedip çözmesine kaldı. İktidarda olduğu sanılan sanal hükümet mi? Güldürmeyin adamı, onlar kendi karılarının başörtülerini bile savunamıyorlar; İslâm'ın İ'sini ağızlarına alamıyorlar (Eee n'apsınlar canım, yoksa gerginlik çıkar…). "*Biraz daha zamanı var, zamanı geldiğinde gerginlik çıkmadan, konsensusla bu sorunu çözeceğiz"* diyen hükümetin başının bu sözünün anlamı, bu açıklamalar ışığında daha iyi anlaşılmıştır herhalde.

Gazinoda, pavyon veya plajda, yani en azından gözlerin haramlarla meşgul olduğu bir mekânda başında "*imam sarığı*" ile dolaşmanın durumuna benziyor; çarşı pazardaki dikkat çekici tavırlarıyla başörtülü kızın tavrı. İmamın sarığı beyaz olduğundan, en küçük bir leke kaldırmadığı ve hemen göze battığı gibi, taç gibi başlara yerleşen ve sarık kadar simgesel ve ulvî değeri olan başörtüsü de, takılan başı baştan aşağı güzelleştirmeli. Yoksa, sarığı ve başörtüsünü kirletenler, farkında olmadan da olsa "din"e düşman kazandırmanın vebâlini taşımış olurlar başlarında örtü yerine. İslâm'ı yanlış tanıtıp kötü örnek olarak bu modern başörtülü kızlar, bilmeden ve istemeden de olsa İslâm'a zarar veriyorlar.

Buna rağmen, *"Ne biçim "müslüman kız*" bunlar, müslüman "*kız bunlara!"* diyemiyoruz. Kendimiz kız(a)mıyoruz, acıyoruz, bu kızlarımıza. Bunların konumu, müslümanlığın bu ülkede ne hale getirildiğini gösteriyor.

Câhil bağlılarının ya da kendini bağlı zanneden mensuplarının dine bakışını ele veriyor. Yozlaştırılmış, sulandırılmış, ılımlılaştırılmış dinin başörtü versiyonu da böyle oluyor demek ki. Amerikancı müslümanlığın, düzene uygun demokrat müslümanlığın, fri takılmanın,

özgürleşmenin yansıması bunlar. Dine karşı din, başörtüsüne karşı başörtüsü. İçi boşaltılmış tesettür. Vitrinci, slogancı tavrın neticesi. Modern muharref müslümanlığın göstergesi, hakla bâtılın giysideki koalisyonu.

Çeyrek tesettür anlayışı, çeyrek din anlayışı demektir. Aslında, kadınıyla erkeğiyle günümüz Türkiye müslümanı, çoğunlukla diğer dinî algılayış ve yaşayış konularında da benzer tavır içinde. Başörtüsü, başların üstünde olduğu ve sokakta çarşıda (sevinemiyoruz maalesef) çokça başörtülü boşta gezen (ya da görücüye çıkıp bir şeyler arayan) kız olduğu için göze batıyor da ondan.

Hani bir zamanlar yetkili bir Türk büyüğü(!), öyle diyordu ya: "*Bu memlekete komünizm gelecekse onu da biz getiririz.*" Bu sözdeki komünizm kelimesini başörtüsüyle değiştirerek aynı sözü söylüyor şimdiki etkili ve yetkililer. Ve getirdikleri başörtüsü de bu. "*Olmaz olsun böyle başörtüsü!*" dedirtmek istiyorlar topluma. Önceleri sosyete çıplakları şöyle diyordu: "*Biz ne çarşaflılar gördük, ne haltlar ediyorlar…*" Bu cümleden sonraki ifadeleriyle % 99,9 yalan söylüyorlardı. Ama, şimdi artık sadece sosyeteler değil, halkıyla elitiyle, her kesimden insan hem de nice gerçek olaylar ve gerçek görüntülerle delillendirerek "*biz ne başörtülüler gördük, ne haltlar ediyor…*" diyebiliyor, hiçbir müslümanın onaylayamayacağı cinsten aşırı özgür tavırları, yanındaki erkekle fingirdeşen başörtülüleri ve cıvık davranış ve başörtüsüyle taban tabana zıt giysi veya giysisizlikleri, makyajlı rujlu, allıklı pudralı, manken yürüyüşlü başörtülüleri gösteriyor.

Güler misiniz, ağlar mısınız? Ben ağlanılması gerektiğini, ama ağlamaya bile vaktimizin olmadığını, bunların bizim insanımız, en azından bizim mesajımıza düşman olmayan, bize yakın insanlar olduğunu değerlendirmekten yanayım. Bütün bu yanlış/çirkin tavırlar gösteriyor ki, şuurlu müslümanlara, hepimize çok iş düşüyor.

Eğer biz yeterince İslâm'ı, tevhidi, Allah'ı, O'nun emir ve yasaklarını, bütüncül olarak doğru bir şekilde anlatabilseydik, söylediklerimizi yaşayabilseydik, çevremizdeki çirkinlikleri nehy edebilseydik bu anormal manzaralarla kesinlikle karşılaşmazdık. Nitekim, din eğitimi yönüyle temeli sağlam atılmış olan köklü ve sahih din/tevhid öğretimi ve eğitimi/terbiyesi alan kızlarda savrulma daha az olmakta.

İçinde bulunulan mekânın inanca ve yaşayışa büyük tesiri vardır. Câhilî eğitim veren kurumlara, câhiliyye köle pazarlarını andıran çarşı

ve pazarlara salıverilen insanların da bulunduğu ortamdan etkilenmemesi için çok ama çok sağlam bir tevhidî şuura, her bedelini ödemeye hazır güçlü bir imana ihtiyaçları vardır. Meyve veren her bitkinin her toprakta yetişmediğini, bazı yerlerin ayrık otlarına, kaktüs ve zehirli bitkilere çok müsait olduğunu hatırlayalım. Başında güzel meyve cinsinden başörtüsü bulunduran kızlarımız birer fidandır. O fidanın her bir yanını ahtapot kollarıyla zehirli sarmaşıklar sarıyor ve meyve verecek özünü vampir dişleriyle emmeye çalışıyorsa, öyle bir genç ağaçtan güzel bir meyve bekleme şansımız pek olmayacaktır. Balık için su ne ise, tesettür de müslüman hanım için odur. Su, balığın, içinde yaşayamayacağı oranda pislenmiş, zehirli atıklarla bulanmış ise balığın hali ne olur?

Tâğûtî düzeni ve kurumları reddetmeden, çocukların aldıkları çarpık eğitimi hatta onaylayan bir tavır içinde, televizyonun yetiştirmesine açık şekilde ve nefsânî tarzda özgürce, yani başıboş tarzda caddelerde, sokaklarda gezip tozmayı, bakıp baktırmayı ihtiyaç sayan kızlarımız yetişirken sonucun böyle olacağını hesap etmemiz gerekiyordu. Uzun da olmayan etekleriyle diz altlarını, hele yırtmaçlı etekleriyle bacaklarını, kot ve benzeri pantolonla vücut hatlarını, bluz veya tişörtle göğüs çıkıntılarını, üstünde hâlâ duruyorsa pardösü demeye bin şâhit isteyen mont türünden ve daracık dış giysisiyle belinin inceliğini göstermekten çekinmeyen başörtülü kızlarımız, başı açıklara geç de olsa uyarak düşük pantolon ve açık göbek modasına da uyar ve teşhirciliğin bu kadar rezilcesine de atılırsa şaşmamak lâzım.

Başında başörtüsü var ya yeter, o kendini kapalı sayıyor. Zaten yozlaşma ve dejenerasyon yavaş yavaş büyüdüğünden toplum şaşmıyor, yadırgamıyor, doğal karşılıyor bütün bunları.

Hicabın, tesettürün içi boşaltılmış, sadece başörtüsü, varsa yoksa türban kalmış. Onun da suyunu çıkartarak cıvıttılar; örtüsüz örtü gibi zıtlık ve tuhaflıklar ortalığı kapladı.

Her şeye rağmen başörtülü kızlar bu ülkenin gülleri, fidanları, meyve vermesi beklenen ağaçları. Kökü kuruyan ağacın yaprakları da tabii kısa zaman sonra kuruyacaktır. Ağacın kökü iman idi, sulanmadı, beslenmedi, gıdasız bırakıldı bu ağaç. Hatta su diye kurutacak zehir verildi özellikle resmî kurumlarca. Kuruyan kökün başörtüsü şeklindeki yaprakları döküldü. Sulanması gereken bazı fidanlar ise sulanmadı, ama sulandırıldı;

câhiliyye kültürünün hormonlu bilgi kirliliğiyle yetişen körpe fidanlar çürümeye başladı. Hormonla ve yanlış aşılarla özü

kaybettirilen, genlerine/fıtratına müdâhale edilen ağaçların meyveleri durumundaki başörtüleri de kanserojen özellikler taşımaya başladı. Çöplükte gül bitebilir, ama gübrelikte gül bitmez; bitse bile kokusu da aldığı gıda cinsinden olur; başörtüsü gibi açan goncası/çiçeği huzur vermek yerine, çirkin görüntüsü ve kocaman dikenleri göze batar.

Türkiye'de İslâm'la savaşan laik putperestler, İslâm'ın hayata yansıyan ve kimlik görüntüsü veren özelliğinden dolayı başörtüsüne tavizsiz bir düşmanlık göstermektedir.

Bu topraklarda hakla bâtıl arasındaki savaş, bazı simgesel alanlarda yapılıyor. O alanlardan biri de başörtüsü denilen savaş alanı. Başörtüsünü teferruat gören ve açmanın en fazla küçük bir günah olduğunu düşünenler, başörtüsünün simgesel konumunu, yani İslâm'ın günümüzdeki önemli bir sembolü olduğunu görmezden geliyorlar.

Sancağın/bayrağın basit bir bez parçası olmadığını, onun çok önemli bir misyonu temsil ettiğini kabul eden kimseler, başörtüsünün de dâvâ açısından bundan farksız olduğunu unutuyorlar. Bu topraklarda her müslüman, başörtüsünü, belki normal ülkelerde ve normal zamanlarda olduğundan daha fazla (râyet/sancak gibi) önemsemek zorundadır. Tamam da, bu simgesel özelliğin abartılıp putlaştırılmasına da olumlu bakmamız herhalde beklenilmemelidir.

Tevhidî bağlamından koparılmış dinî özelliklerin insanı ve toplumu kurtarması beklenemez. İbâdetlerin âdetleşmesi, ya da modern seküler hayatın bir parçası, kapitalizmin işleyen bir çarkı konumuna girmesi, insanı da yozlaştıracak ve yobazlaştıracaktır. Olan da budur. Sanıldığının aksine; yozluk yobazlık da modern insana geleneksel kişilerden çok daha yakındır.

İfrat ve tefrit hemen bütün insanımızı kuşatmış. Herkes başörtüsünün bir tarafını çekiştirdi. Başörtüsünün abartılı düşmanlarına karşı, bizim mahallede bazıları onu teferruat sayarken, bazıları da onu fazla abarttı ve sloganlarının başına çıkardı.

Giderek başörtüsü putlaştırılmadan da yakasını kurtaramadı. Sanki başka zulüm yokmuş, daha önemli başka farzlara baskı yokmuş gibi bir tavırla, başörtüsüne gereğinden fazla vurgu yapıldı. Üniversitelerden istenilen tek istek o idi. Altyapıya önem vermeden, iman ve tevhid vurgusu yapılmadan, takvânın gereği olarak hayâ ve edebe atıfta bulunulmadan; tam tersine "*demokratik hak", "insan hak ve özgürlüğü", "anayasanın verdiği onay",* "*Zübeyde Hanım'ın da yaptığı/taktığı gibi*" referanslarla ve onu doğuran temel değerden

yalıtılmış şekilde ve sloganlaştırılarak yalnızlaştırılan "*başörtüsü*" evet, itiraf edilip dillendirilmesi zor olsa da putlaştırmış oldu.

Allah'tan bağımsız peygamber sevgisi dâhil, her çeşit aşırılık putlaştırma olur da başörtüsü gibi baş tâcı putlaştırılmaz mı? Varsa yoksa başörtüsü diyen ve başka hiçbir talebi olmayanlara cevap da hak ettikleri cinsten oldu: Öyleyse alın size başörtüsü; sosyal alanlardaki sulandırılmış şekliyle alın başınıza çalın!

Parçacı yaklaşım, uzlaşmacı yaklaşımdır. Parçayı bütün sanan, bütünü asla aramayacak, bütünü hepten yitirecek, bütünle bağlarını koparacaktır. Bu, hikmetin yitirilmesi değildir sadece; dinin de yitirilmesine giden yoldur aynı zamanda. Parça, bütünden koparılınca bütünün değerlerini kaybeder. Ağaçtan koparılan bir dal, bitkiden koparılan bir çiçek, insandan koparılan bir el, göz, kulak veya baş kısa zamanda ne duruma düşerse, tesettür ve takvâ örtüsünden, ona alt yapı olan iman ve Allah korkusundan koparılan başörtüsü de o duruma düşer/düştü. Başörtüsü, diğer İslâmî kıyafetle birlikte ve imana dayanan bir davranış/yaşayış biçimiyle değerini alır; bunlardan bağımsız başörtüsünün Hindistan'ın millî kıyâfetinden farkı olmaz. Şuurlu ümmete "*bu şekliyle başörtüsü, uğrunda can verilecek bir değer değildir*" dedirtir, sahibine Allah indinde rızâ ödülü kazandırmaz.

Hakları kalmasın, bu manzarada yeşil sermayenin, *"başörtülü tezgâhtar aranıyor"* diye kapısına yazı yazan yeşil holdingden hacı amca tuhafiyecisine kadar esnafın, manken tipli başörtülü eleman arayanların, başörtülüleri plajlara alıştıran Kapris Oteli ve benzerlerinin, tesettür mayolarının, bu sektörden geçinen çeşitli alandaki iş piyasasının, özellikle tekstil firmalarının, ha bir de Tekbir(!) giyim ve benzerlerin, onların icadı başörtü defilelerinin büyük rolü var. Ama bu roller içinde en önemlisi, başörtüsüz ve başka örtüsüz resimlerin yer aldığı boyalı basında bile eleştiri almadan iki-üç günde bir farklı bir giysi ile boy resmi çıkan först leydi Emine Hanım'ın rolü ve çeşitli belediye kuruluşlarında boy gösteren başörtülü kızların figüranlığı. Olumsuz değişim rüzgârı bu konuda da iktidar cephesinden esti. Avrupa Birliği araştırıp öğrense başörtüsünü Avrupa kriterlerine uydurdukları için bunlara ne tür ödül vereceğini şaşırır.

Giysisiyle kültürlü olduğunu göstermek istiyor kızlarımız; tabii bu kültürün İslâmî bir kültür olmadığını önemsemeden. Kimlere benzemeye çalışıyorsa onlardan sayılacağını unutuyor. Genç ve özellikle güzel gözükmek istiyor sokaktaki ve iş hayatındaki bayanlar. *"Örtülü isek, bizim de güzel gözükme hakkımız yok mu?"* diyorlar;

müslüman hanımın cehenneme gitme (erkekleri de itme) hakkı araması gibi bir şey bu. Şeytânî düzenlerin oyununa geldi insanımız. "*Başörtülü bayanlar yeter ki çarşıya pazara dökülsünler, zarûret olmaksızın ve uygun ortam aranmaksızın çalışma hayatına girsinler, lisesi üniversitesi ve diğer kurumlarıyla düzenin çarkları arasına sıkışsınlar, moda oltasına takılsınlar… gerisi kendiliğinden gelir"* hesabıyla tuzaklar kuruldu ve kolay avlandı kızlarımız. Cennetin bedelini unuttular, ellerindeki Paris biletiyle Mekke'ye gideceklerini umdular.

Müslüman, İmam Hatiplerde ve üniversitelerde fazla bir şey değil, sadece başörtüsü istiyor artık. Kitabın tümüne inanması, İlâhî hükümlerin hepsine teslim olması gereken müslüman, imandan da önce gelen tâğutun kurum ve kurallarını, câhiliyye anlayış ve uygulamalarını tümüyle reddetmiyor, tam tersine içselleştiriyor.

Hakkını, hem de insan ve müslüman olmanın gerektirdiği binlerce haktan küçük bir hakkını, müslüman; mücâhide has bir üslûpla değil; demokratik yollardan, sadece imza toplayarak, telgraf çekerek, yürüyüş yaparak istemeyi tercih ediyor.

Kâfirler de canları isterse, bir lütuf ve bağış olarak, karşılığında, müslümanlardan nicelerini kendi saflarına çekme ve nice tâvizler alıp, müslümanları iğdiş etme pahasına lütfen kabul edecekler. Etmeseler ne olacak? Hiiiç! Ayrıca, bugünkü düzen içinde ve bu eğitim sisteminde başörtüsü tümüyle serbest olsa iş bitecek, sorumluluk gidecek, istekler sona erecek, din tamamlanacak mıdır?

Müslüman, nelere rızâ gösteriyor, neleri savunma durumuna geliyor, ne için çırpınıyor, ne isteyip nelerle yetiniyor, kimin rızâsı için ne yapıyor... Kur'an ışığında bunları iyi düşünmesi lâzımdır.

Tesettür anlayışı konusunda İslâm'la bugünkü müslüman arasında dağlar kadar fark oluşmuş durumda. İslâm, sadece başörtüsünü, sadece türbanı emretmiyor elbette. Tesettür bununla bitmiyor. Sınıflarda pardösü çıkarılarak etek-bluzla oturan; kanı kaynayan genç erkeklerin ve öğretmenlerin her türlü bakış ve tavırlarına, sözle ve gözle saldırılarına muhâtap korumasız bir kızcağız.

Evinde erkek misâfirlere bile gözükmeyen hacı, hoca çocuğu bu müslüman kızların, amfi ve sınıflardaki, kantinlerdeki kızlı erkekli karma eğitim ve eritim içinde bulunmasının nasıl bir tezat teşkil ettiği kimsenin eleştirisini bile almıyor.

Bir müslüman kızın başörtüsüne, hayâ ve nâmusuna Alman gâvurundan da fazlaca saldıran bir zihniyet; özellikle eğitim adına gencin imanına, ahlâkına... zarar vermiyor, saldırmıyor mu dersiniz?

"Bir kızın üniversitede başının açılması basit bir olay mıdır, tepki gösterilmesin mi yani?" denebilir. Evet, bu büyük bir haram, vahşî bir cinâyettir. Fakat ondan daha önemlisi odur ki: Kâfirlerin işgaline uğramış olan müslümanların yaşadığı hemen tüm ülkelerde mü'minlerin okullarda imanına müsâade edilmiyor.

Putlar ister istemez sevdiriliyor, övdürülüyor. Ders diye nice terslikler oluyor, küfür kelimeleri söylettiriliyor, en azından dinlettiriliyor, puta tapma törenleri icrâ ettiriliyor... Bunlara normal gözle bakılır, ses çıkarılmaz, tepki gösterilmezken, tesettür ve hicab görevini ne kadar yaptığı da şüpheli olan salt türbana hücum mu sadece tepki gösterilmesi gereken? Din ve imandan daha mı önemli bu?

İnsan sadece diliyle konuşmaz. Eskilerin hâl dili dediği iç lisânı da vardır. Beden dili denilen, vücudun aldığı şekille, organlarının gösterdiği özel tavırla da konuşur. Araştırmaların gösterdiği çarpıcı sonuç; beden dilinin, konuşma dilinden çok daha etkili olduğu şeklindedir. Beden dili, sadece organların değil, aynı zamanda organların örtüldüğü giysi ile de yakından ilgilidir. Yani, insan üzerindeki elbisenin de bir dili vardır, o da konuşur. Dâvet eder, mesâfe koyar, karşısındaki ile samimiyet veya resmiyeti ifâde eder. Elbise, aynı zamanda bir kimliktir, şahsiyet belirtisidir, örfün tercümanıdır.

İnsanın temizliği, pejmürdeliği, düzeni, zevki, kültürü, muhâtaplarına verdiği değer ve saygısı da giysisinden anlaşılabilir. Her şeyden önemlisi, elbise bazen insanın hangi dini tercih ettiğini, ya da diniyle ne tür bir ilişki içinde olduğunu da belirtir. Mesajdır giysi, çağrıdır, ya da korunmadır.

Giysinin temel olarak üç özelliği vardır: Tesettür/örtme, koruma ve süs. Bunlar içinde en önemlisi, giysinin insanı örtme özelliğidir, yani tesettür. Giysiden mahrum kalmak, çıplaklık, insanı cennetten çıkaran isyanın görüntüsü olduğu gibi, şeytanın bu yolla insanı belâya uğratıp cennete girmesine engel olmasına fırsat vermektir. Şeytan Cennette Hz. Âdem ve eşinin çıplak olması için bütün planlarını kurmuş ve onların cennetten çıkarılmalarına sebep olmuştu. Onlar da birlikte Rablerine yönelip af talebinde bulundular, örtündüler ve Allah da onları affetti.

يَا بَنِى اٰدَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ كَمَا
اَخْرَجَ اَبَوَيْكُمْ مِنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ عَنْهُمَا
لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوْاٰتِهِمَا اِنَّهُ يَرٰيكُمْ هُوَ

وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ اِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ اَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ

***"Ey Âdem oğulları! Şeytan, ana ve babanızı (Âdem ve Havvâ'yı), çirkin yerlerini kendilerine göstermek için elbiselerini soyarak Cennetten çıkardığı gibi sizi de şaşırtıp bir fitneye/belâya düşürmesin. Çünkü o ve kabilesi, sizin onları göremeyeceğiniz yerden sizi görürler. Şüphesiz Biz şeytanları iman etmeyenlerin dostları kıldık."* (7/A'râf, 27).**

Hz. Âdem ve Havvâ'da isyanın sonucu, Cennetten çıkarılmanın alâmeti olarak ortaya çıkan çıplaklık, bu kişilerin nesillerinde Cennete girmeye engel sebeplerden biri, isyanın görüntüsü, şeytana uymanın özelliğidir.

Bir başörtüsü sektörü oluştu; kapitalizmin örtülü versiyonu olarak türban rantı ortaya çıktı. Bin bir çeşit desen ve renk cümbüşüyle Doğu zevkine hitap edip başörtüsü üreten yüzlerce yerli ve yabancı firma, ithâlatçılar, sadece başörtüsü satan mağazalar, başörtü modaları, başörtü defileleri, başörtülüler için özel mayolar…

İçinde müslümanların da yaşadığı kapitalist düzenlerde finans kurumları nasıl bir görüntüyle, hangi görevi yerine getirmek için kurulmuş ve düzen açısından nasıl sakıncasız (hatta faydalı) görülmüşse; başörtülü kızlar da o amaç için *"Allah'ın en fazla nefret ettiği yerler olan" (Müslim, Mesâcid 288)* çarşı ve pazarlara çıkarılmıştır. Kapitalizmin nimetlerinden(!) mahrum olmadan fâizden kaçmak isteyen kimselerin paralarını piyasaya, dolayısıyla kendi kasalarına çekmek isteyenlerin finans kurumları aracılığıyla bu işi yaptıkları gibi; açık saçıklardan biraz rahatsız olanların paralarını ve ilgisini çekmenin kapitalistçe yolu oldu başörtülü tezgâhtarlar, başörtülü sekreterler.

Bunca işsiz erkek varken, bu kızlar, hangi özellikleriyle tercih ediliyor dersiniz? Ya da ille bayan gerekiyorsa, niye özürlü bir bayan, yaşlı bir bayan değil de; manken ölçülerine uygun yapıda genç bayanlar isteniyor? Telefona bakmak, ya da müşteriyle ilgilenmek için manken gibi olmanın avantajını insanî akıl ve İslâmî kültür mü, yoksa şeytânî düzen ve sömürücü görüş mü söylüyor? Kime ve neye hizmet ettiğini, neyi âlet edip sömürdüğünü para denilen câzip şeytan haydi işverene düşündürtmüyor; ya siz başörtülü kızlar, bunların sizi sömürüp kullanmasına, bundan da kötüsü sizin örtünüzü istismar etmesine, güzelim örtüyü sizin elinizle katran kazanına koymalarına, dünyada

izzetinizin, âhirette cennetinizin çalınmasına nasıl rızâ gösteriyorsunuz? Değer mi üç kuruş para veya meymenetsiz insanların keyfi/beğenisi için bunlar?

Özgürlük mü zannediyorsunuz bu köleliği, bu kullanılmayı, bu metâ ve nesne haline getirilmeyi; hâlâ akletmiyor musunuz? Başörtüsünü başınıza aldığınız gibi aklınızı da başınıza alın, şeytanın ve şeytanlaşanların oyuncağı, kölesi olmayın.

Düşünebiliyor musunuz, İslâm'ın cihad bayrağını dalgalandırma şerefi gibi hanımlara üstünlük verdiren o başların tâcı, kapitalizmin hizmetinde, daha kötüsü (söylemesi zor da olsa söyleyelim:) cinselliğin, göz zinâsının hizmetinde.

Kapitalist ve materyalist dünya her şeyi o denge(sizlik)de tutuyor: Arz talep. Üretim ve tüketim için bu böyle olduğu gibi, çeyrek tesettürlü bayanlar konusunda da bu böyle: Çıplaklardan hoşlanmayan, hele onlarla asla evlenmek istemeyen çok sayıda muhâfazakâr genç erkek var; bunlar için de çarşıda pazarda delikanlıların ilgisini kendisine çekmeye çalışan ve bu erkeklerin zevkle bakıp (tabii iyi niyetle canım, ona ne şüphe!) hoşlanacağı tipler gerekli.

Piyasa şartları böyle oluşacak, bir taraftan fitne kazanı kaynarken, bir taraftan başörtüsü sektörü piyasaları canlandıracak, her çeşidiyle sömürü artmış olacak. *"Günün hatta akşamın her saatinde bunca başörtülü kızın çarşıda sokakta ne işi var?"* diyen bile artık yok. Evi hapishane gibi gören kızlar ve genç kadınlar artık sokaklarda göz hapsinde yaşadıklarını, özgürlük adına erkeklerin göz zevklerine gönüllü kölelik yaptıklarını ya düşünmüyor, ya da bundan şeytânî şekilde zevk alıyorlar. İslâmî ahlâkın sokaklara hâkim olmadığı bugünkü çarşı ve pazarlar, hanımıyla erkeğiyle müslümanların, özellikle gençlerin ancak çok zarûrî bir işleri varsa, zarûret miktarı çıkıp dönecekleri (benzetme yerinde ise tuvalet gibi) mekânlardır. Kapitalistleşen ve Allah korkusundan sıyrılan insanların mâbedi ve köle pazarı haline gelen, kapitalizmin can damarı çarşı ve pazarların Allah nazarındaki yerini Peygamberimiz belirtiyor:

***"Allah'ın en çok sevdiği yerler mescidlerdir. Allah'ın en fazla nefret ettiği yerler de çarşı ve pazarlardır."* (Müslim, Mesâcid 288, hadis no: 671)**

Makyajın rengine uygun başörtüsü ya da başörtüsüne uygun renk ve biçimde kıyafet; başörtüsü modası denilen yeni moda türedi. Her dışarıya çıkmadan önce ütüden geçirilen, ayna karşısında yarım saat

uğraşılarak takılan, kendisine verilen para ile Afrika'da bir kadının hayat boyu kendini tümüyle örtecek giysi alabileceği bir aksesuar.

Bu tavırlara bakarak "bu hanımlar kapanmak, Allah rızâsına uygun şekilde örtünmek için, nâmahrem bakışlara dur demek için başörtüsü takıyorlar" diyenler beri gelsin; Allah sorarsa bu tavırlara olumlu şâhitlik yapabilecek kaç kişi çıkar dersiniz? Cinsel çekiciliği/câzibeyi kitabına/eşarba uydurup gözü (haramlara) açık safları kandırmak isteyen şeytan, insana sağdan yaklaşırken başörtüsü şeklinde flama kullanıyor olmasın? Yoksa bu yozlaşmış acınası başörtülüler, erkeklerin dikkatini bu şekilde daha çok çekmek için başörtüsünü yem ve istismar aracı mı görüyorlar? Hayır, başörtüsü erkek alıkları avlamak için volta atanların oltaya taktıkları av olamaz, olmamalıdır!

Hayır, bin kere hayır! Medine'de Kaynuka Oğullarından yahûdilerin, yüzünü açmak istedikleri ve onu savunan müslümanın bu zulmü yapanı öldürüp sonra şehid edilmesine sebep olan ve Rasûlullah'ın bu olay akabinde uğrunda savaş verdiği hanımın örtüsü böyle değildi.

Maraş'ta savaş pahasına savunulan başörtüsü bu tip başörtüsü değildi.

Nur sûresi 31. âyette mü'min hanımlarının yakalarının üstüne örtmeleri emredilen 'humur/hımâr' bu başörtüsü değildir.

Ahzâb sûresi, 59. âyette mü'min hanımlara emredilen cilbâb; üstlerine giymeleri gereken dış elbise, şu çarşı pazarda boy gösteren bayanların giydiği pardösümsü giysi değildir, hayır!

Hz. Âişe annemizin, ensar kadınlarının özelliği olarak anlattığı, başörtüsü emrinin hemen ertesi sabahı, sanki başları üstünde karga var gibi örtüler içinde sabah namazına gelen kadınların örtüleri değildir bu başörtüsü.

Yirminci asrın ortalarına kadar dünyanın hiçbir yerinde ve Osmanlı'da mü'mine hanımların örtülerinin benzeri değildir bu çeyrek örtüler, namaz örtüsüne benzemiyor bu başörtüler.

Doğuda, insanlar geniş/bol, uzun elbise giyerler, başlarını örterler iken; Batıda tam tersi dar, kısa giyerler ve başları açıktır. Günümüz dünyasında Batı ile Doğu özellikleri kaybolup dünya

globalleşir/küreselleşirken, Batı Doğuyu her konuda kendine benzetip kendi kültürünü dayatarak farklılıkları imhâ ettiği halde, yine de giysilerdeki bu farklılıklar kısmen korunmakta, özellikle dinin bu farklılıkları korumada özel konumu hâlâ direnci canlı tutmaktadır. Bir köyün, bir şehrin müslüman beldesi mi, hıristiyan yerleşim yeri mi olduğu daha uzaktan görünen minâresinden ya da çan kulesinden belli olduğu gibi; elbise de bir kimsenin mü'min mi, kâfir mi olduğunu zâhiren yansıtma özelliğini gösterebilir. Zâhirle bâtın, dış ile iç, kalıp ile kalp arasında zannedildiğinden çok fazla ilişki vardır.

Bu ilişki, eğer uyum içinde değilse; birinin tümüyle ötekine baskın çıkıp aradaki uzlaşmazlığı kaldırıncaya kadar sürer. Elbisenin sadece dinin zâhiri ile, dinin emirlerine şeklen teslimiyet ve fetvâ ile değil; aynı zamanda dinin özü olan takvâ ile de yakın irtibatı vardır. İnsan, takvâ adlı elbiseye bürünmemiş ise, her tarafını çok kalın giysilerle tümüyle örtse bile bu giysi ona yeterli gelmeyecek, kendisini ve muhâtaplarını haramlardan korumaya yetmeyecektir. Edep, hayâ, iffet gibi kelimelerle de ifâde edilen bu durum, Arapça'da hicab kelimesiyle ifâde edilir. Bu özellik, giyinmenin arka planını ortaya koyduğu için, "giysili çıplak" olmaya giden yolu tıkayacak, sözgelimi kadının cinsel tahrik unsuru olarak ayakkabı veya terliklerini kadınsı bir edâ ile tahrik edecek şekilde ses çıkararak kullanmasına, tahrik edici parfümler kullanmasına engel olacaktır. Haramlara dâvet edici şuh kahkahalar, kadınsı cilve, kırıtma ve aşırı rahat/özgür tavırlar ile sadece dış giysinin kapatamadığı şeytanî güzellikleri, yani çirkinlikleri ancak takvâ giysisi kapatır.

Takvâ giysisi, edep, iffet ve hayâ günümüzün gençlerine doğal ortamda, evde, çevrede ve özellikle okullarda çocukluğundan beri veril(e)mediği için çeyrek tesettürlüler, yani *"örtülü ama tesettürsüz"* kimseler ortalığı kaplamaya başladı. Takvâ giysisinin önemsenmemesine, biraz da diğer tamamlayıcı unsurlardan yalıtılmış şekilde, sadece "başörtüsü" vurgusunun sebep olduğu değerlendirilmelidir. İş, bırakın takvâ giysisini, fetvâ boyutunu bile hiçe sayan, sanki İslâm'ın tesettür ve hicap emriyle dalgasını geçen bir tuhaflığa, hatta maskaralığa bile dönüşebilmektedir.

İşin sadece fıkhî/şekilsel boyutunu ele alan, ama takvâ giysisinden soyunmuş bir bayan sözgelimi parmağını göstermenin fıkhen câiz olduğundan yola çıkarak yabancı bir erkeğe parmağıyla işaret ederek parmağına "haydi gel!" dedirtebilir, gözünü göstermenin câizliğinden yola çıkarak göz kırpabilir. Bu tür problemlerin ne kadar yaygın olduğunu belki sokağı, caddeyi, okulu, gezinti yerlerini

tanımayan kişiler bilmeyebilir, ama iş gerçekten çığırından çıkmış vaziyettedir. Sadece başörtülü olan, diğer giysileri ve tavırlarıyla takvâ giysisine hatta düşman olan, ya da şeklen tesettürlü olduğu halde İslâmî edebe, hayâ ve iffete yeterli derecede sahip olmadığı hemen belli olan kişinin kapalı kıyâfeti de artık yadırganmamakta, her iki farklı, hatta birbirine düşman tavır normal görülebilmektedir.

Elbise de konuşur. Evet, kişi, dili aracılığıyla konuştuğu gibi, elbisesi aracılığıyla da konuşur. "*Bana, benim dişiliğime bakma, ben Allah'tan korkan bir müslümanım. Toplumun ve/veya kendimin ihtiyacından dolayı bulunduğum sosyal hayatta şu anda ben bir dişi olarak değil, kişi olarak varım. Sahip olduğumu düşündüğüm her şey gibi kendi vücudum da bana emânettir, Allah'ın emâneti. Onu nasıl kullanmam, nasıl örtmem gerektiğini de Sahibi bilir. Yanlış kıyafetim ve hatalı davranışım yüzünden de başka erkekleri günaha dâvet ederek mülkün sahibine ihânet edemem! Kıyâfet tercihimle ilân ediyorum ki, yabancı erkeklerin bana bakmasını istemiyorum"* şeklinde kibarca mesaj vermesi gereken başörtüsü, bugün göz alıcı renk ve desenleri, diğer tamamlayıcı giysi ve tavırlarıyla cıyak cıyak bağırıyor: "*Hey erkekler, ben buradayım, baksanıza! Sizin dikkatinizi ve ilginizi çekip kendime baktırmak için ben ne paralar sarfettim, kaç mağaza gezdim, ne uğraşlar verdim. Nasıl, yakışmış mı başörtüm, uyum sağlamış değil mi diğer giysilerimle. Karar veremedinse tekrar bak, bir daha bak! Ha, nasıl olmuşum, güzel miyim, bu giysilerimle daha da güzelleşmiş miyim? Cevabını şimdilik gözlerinle ver, e mi?"*

Örtünmenin amacı başkasının bakışlarından korunmak ve ırzı meşrû olmayan cinsel isteklerden ve ona yaklaştıran olumsuzluklardan sakınmak ve sakındırmaktır. Erkeklerin gözlerini sakınması, hem kendilerinin ve hem hanımların iffetini korumak içindir. Bugünkü çeyrek tesettürün bunları hakkıyla yerine getirdiğine bin şahit lâzım. Bir şey, maksadından soyutlanarak algılanırsa işte böyle sulandırılır, yozlaştırılır.

Tesettür, kadının kimliğini öne çıkaran bir onurdur. Müslüman hanımın, toplumda dişiliğiyle değil, kişiliğiyle yer edinmesini sağlayan, kadının sömürülmesine ve eziyet edilmesine karşı, koruyucu bir kalkandır. Kadının teniyle, derisiyle değil; insanî özellikleriyle topluma katılma arzusudur. Bir bilinçtir, bir cihaddır, bir ibâdettir tesettür. İzzetine, iffetine, şeref ve namusuna düşkün müslüman kızlarımızın bu erdemi bazı iki ayaklı şeytanların gözüne batıyor.

Hanımların dişiliğiyle değil; kişiliğiyle toplumda yer alma isteklerine karşı kırmızı başörtüsü görmüş boğa gibi saldıracak yer

arıyorlar. Özellikle İmam Hatip'te, üniversitede okuyan ve okumak isteyen müslüman kızın dünya âhiret tercihi ve cihadı da başörtüsü bayrağında ve onunla bütünleşen tesettür ve müslümanca kişilikte düğümleniyor. İslâmî örtünme iman alâmetidir. Ruhumuz gibi vücudumuz üzerinde de Allah'ın hâkimiyetini kabul edişin belgesi olan bir ibâdettir. Örtünme, çağımızın zulüm egemenliğine karşı kadınımızın cihadı, örtü de gerçek özgürlük bayrağıdır.

Materyalist modern insan; imajı, vitrini, kaportayı, yani madde cinsinden ve göz boyayacak şeyleri özün yerine koydu. Bunun kadın açısından durumu da şu: Fark edilip beğenilmek isteyen bir kadın; teniyle, çekici kıyâfetiyle, dişiliğiyle bunu gerçekleştirecek, toplumda bu özelliklerle yer edinecektir. İnsanî erdemlerle, hizmet ve hayırlı çalışmalarla kendini ispatlamak, ancak kulluk şuuruyla, İslâm kimliğiyle ve gerçekten hür kadınlar için sözkonusu olabilir. Kadın edilgenlikten, sömürüden, metâlaşmaktan, nesneleşmekten, kendi nefsine köle olmaktan veya kendi nefsine köle olanlara kölelikten kurtulmak ve erkek egemen dünyada hak ettiği saygın yeri almak istiyorsa, bunun yolunun kesinlikle tesettürden, hicaptan, Allah korkusuna dayalı bir yaşayıştan, İslâmî bir aileden geçtiğini unutmamalıdır.

Kadının huzur ve mutluluğuna giden yol, çarşı ve pazardan geçmemektedir. Sokakta bulunanlar veya bulunduğu sanılanlar, yine bir sokakta kaybedilecek şeylerdir. O olmadan tesettürün de olmayacağı, ama sadece kendisiyle işin bitmediği bir başlangıç olan baş tâcı başörtüsü, dişiliğin örtülmesi olarak görüleceği yerde, dişiliği öne çıkarmanın çarpık bir aracı haline d(ön)üşmüşse, artık tesettürün bir cüzü bile olmayan bu bez parçasını başına koyan örtülü çıplak, Allah'ın değil; hevâsının/hevesinin, ins ve cin şeytanlarının kulu olmuştur.

Sağduyu sahibi her insanın kabul edeceği gibi, İslâm'ın istediği gibi örtünmemek ve bunun sonucunda karşı tarafı tahrik etmek bir eziyettir. Bayanlara yönelik cinsel tâciz elbette bir eziyettir, zulümdür; ama buna sebep olan cinsel tahrik de erkeklere yönelik bir eziyet ve zulümdür.

İslâm'ın istediği gibi tesettüre, hayâ ve edebe, takvâ giysisine özen göstermeden toplum içine çıkan bayanlar, özellikle nâmuslu müslüman erkeklere yönelik bir eziyet yapmakta, onların vebalini almakta, günahlarına vesile olmaktadır. Gereği gibi tesettür ve edep içinde olmayan bayanlar, kendilerini ister istemez gören erkeklerin haklarını gasp etmektedirler; en doğal hakları olan namuslu olma,

Allah'a kulluk yapma, haram işlemeden yaşama hakkını çiğnemektedirler. O yüzden tesettüre ve hayâya tam dikkat etmeyen bayan, kendisine gözüktüğü tüm erkekleri taciz ederek kul hakkı suçu işlemektedir.

Örtü bir kalkan oluyor. Karşı tarafı tahrik edecek unsurları perdeliyor. Karşı tarafa karşı caydırıcı bir özellik taşıyor. Ve örtülü bir kadın böylece çok yönlü bir eziyetten de kurtuluyor. Tâciz gibi eziyetlerden, çirkin bakış ve düşüncelerden, teklif ve sataşmalardan korunmak isteyen bir bayanın şöyle düşünmesi gerekir: "*Başkasının bana cinsel tâcizde bulunmasını istemiyorsam, bana ait güzellikleri allayıp pullayarak teşhir etmemeliyim. Tahrik ederek başkalarının bana cinsî tâciz yapmasına sebep olacak duygularını kabartmamalıyım.*" Halk da, bu konuda biraz kabaca şöyle şey eder: "*Şey, şeyini şey yapmazsa, şey de şey yapmaz.*"

Örtünmeden amaç korumak ve korunmaktır. Görüntü ile harekete geçen söz dinlemez erkek duygularına karşı yine erkeği koruyoruz. Tabii dolaysıyla erkeğin tahrik olup saldırmasına karşı kadın kendini de koruyor. Örtü, erkeğe İlâhî sınırları hatırlatma ve onun günaha girmesine engel olma fonksiyonunu yerine getirir. Erkeğin içindeki söz dinlemez duygular, örtü karşısında sessiz kalıp tahrik olmadan yuvalarına dönerler

. Örtü erkeği kötü düşünceden korurken, kadını da kötü düşüncenin fiile dönüşmesinden korur. Yani örtü, kadını ve erkeği günahlardan, şeytanî dürtülerden, fitnelerden, dolayısıyla cehennemden korur.

Günümüzde cilbâb, yani pardösü benzeri dış elbise önemsenmez hale geldiği gibi, "başörtüsü zulmü" farklı bir tepkiyi aşırılaştırdı; tesettür denince sadece başörtüsü akla gelmeye başladı. Bazı genç bayanlar da sadece başörtüsüyle yetinmeye başladı. Giderek artan bir ucûbe olarak boneli, başörtülü, fakat makyajlı; başörtülü, ama eteği dizlerine kadar yırtmaçlı; başörtülü fakat üstünde sadece tişörtlü etekli kıyafetler boy göstermeye başladı. İslâm kadınının sadece tesettürü bile yeterli görmesi mümkün değilken, yani aynı zamanda takvâ elbisesi olan iffet, hayâ, saygın kişilik özelliklerini kuşanmak; tavır, yürüyüş, konuşma, gülme, aşırı serbest hareket vb. davranışlarda fitne unsuru olabilecek tüm hususlardan sakınmak mecbûriyetinde olduğu halde, sadece giysi olarak tesettür konusu bile uygulamada büyük çapta dejenereye uğramaya başladı.

Kala kala sadece bir başörtüsü kaldı; o da zora gelinince, sözgelimi üniversite uğruna, öğretmenlik vb. amaçlar için çıkarılabilecek; pazarlık ve tâviz konusu olabilecek; türbanla, şapkayla, perukla... değiştirilebilecek bir ucuzluğa düştü. "*Artık televizyonlarda ve halka açık salonlarda tesettür defileleri yapılıyor' deyin, gerisini onlar anlar"* diyecek Bekri Mustafa'lara kaldı iş. Biraz alaylı, biraz da gerçeğin düşmanları tarafından müslümanların yüzüne tokat gibi vurulması kabilinden, boyalı basın buna *"çeyrek tesettür"* adını taktı. "*Tesettür ya vardır, ya yoktur; bunun yarımı, çeyreği, ekmekarası olur mu?"* demeyin, uygulamaya bakarsanız oluyormuş...

Başörtüsü, bir aksesuar gibi değerlendiriliyor bazı kızlarımızın gözünde. Kadınsı çekiciliği yabancılar karşısında en aza indirmesi gereken tesettür, bir moda olarak düşünülüyor artık. "*Tesettür(!) defilesi*" denilen ucûbeler, bir taraftan talebe/isteğe cevap verirken, daha çok da arzı körüklüyor. Dışarıya çıkarken erkek bakışlarını üzerine çekmemeye gayret etmesi gereken müslüman bayan, (kocasının karşısında belki bu kadar süslenip kıyâfetine özen göstermezken) en az yarım saat ayna karşısında kendine çeki düzen vermeye çabalıyor, başörtüsünün rengine uygun olmayan pardösü ve ayakkabıyı giysiden saymıyor... Akşam olunca da evindeki televizyonda, Filistin'li kızların dramını, Irak'taki kadınlara yapılan zulmü gözünden yaşlar akıtarak seyrediyor.

Bütün bunlar, câhil bırakılmış ve okullar başta olmak üzere düzen ve onun tüm kurumlarıyla, gayr-ı İslâmî çevre şartlarıyla yozlaştırılıp bilinçsizleştirilen, çok kimliklileştirilen/kimliksizleştirilen, Batının ve bâtılın değersiz değerlerine özendirilmeye çalışılan toplum kurbanı şuursuz müslüman kızlarımıza kızmamıza ve suçu sadece onlara yüklememize sebep olmamalı.

Zaten onlar da erkeklerin aynası, elmanın diğer yarısı. Müslüman erkeklerdeki dünyevîleşme, takvâyı hatta haram-helâl sınırlarını geri planlara atmayı dışarıdan hemen tespit etmek mümkün olmuyor; eğer kadındaki tesettür gibi dıştan hemen belli olan bir ölçüt olsaydı veya varsa, hemen bu diğer yarımda da benzer dejenerasyon aynı oranda sergilenecektir. Zaten bu bayanların da çoğu, bu çeşit şuursuz müslümanların eşleri, kızları, kardeşleri değil mi? Bunlara kızmaktan, hatta acımaktan da önce, kadın ve erkek hepimize bu yozlaşmanın sebeplerini doğru teşhis edip çareler üretmek için gece gündüz çalışmamız, fedâkârlıklarda bulunmamız, güzel örnek olmamız, fesat ortamını salâh ortamına çevirmek ve insanları ıslah için hilâfet görevimizi yerine getirme gayretiyle ha bire koşturmamız gerekiyor.

Eğer başörtülüler, gerçekten Allah rızâsı için ve O'nun emri olduğundan dolayı başörtüsü örtüyorlarsa, Peygamber ihtarları; modadan, yabancı erkekler tarafından beğenilme arzusundan ve hevâya uymaktan, şeytanı ve şeytanlaşanları râzı etme çabasından daha etkili olacaktır. O yüzden insanımıza, özellikle başörtülü tesettürsüzlere şu hadis-i şerifleri hatırlatalım:

"Cehennemliklerden kendilerini dünyada henüz görmediğim iki grup vardır: Biri, sığır kuyrukları gibi kırbaçlarla (coplarla) insanları döven bir topluluk. Diğeri, giyinmiş oldukları halde çıplak görünen (örtülü çıplak) ve öteki kadınları kendileri gibi giyinmeye zorlayan ve başları deve hörgücüne benzeyen kadınlardır. İşte bu kadınlar cennete giremedikleri gibi, şu kadar uzak mesâfeden hissedilen kokusunu bile alamazlar." (Müslim, Cennet 52, 53, h. no: 2857, Libâs 125, hadis no: 2128)

"Ümmetimin son zamanlarında açık ve çıplak kadınlar bulunacaktır. Başlarındaki saçlarının kıvrımları develerin hörgücü gibi olacaktır. Siz onları lânetleyin. Çünkü onlar mel'un kadınlardır." **(Taberânî, Mu'cemu's-Sağîr)**

"Rasûlullah (s.a.s.), hafif bir elbise giyip tamamen vücut hatlarını örtmeyen kadınlara "Onlar adı örtülü ama gerçekten çıplaktırlar" buyurmuştur (Süyûtî, Tenvîru'l-Havâlif, c. 3, s. 103).

"Kadın, örtülmesi gereken avrettir. Dışarı çıktığı zaman şeytan ona gözünü diker." **(Tirmizî, Radâ 18)**

Âişe (r.a.)'den rivâyete göre, bir gün Ebû Bekir (r.a.)'in kızı Esmâ (ki, Peygamberimiz'in baldızıdır) ince bir elbise ile Allah Rasûlü'nün huzuruna girmişti. Rasûlullah (s.a.s.) ondan yüzünü çevirdi ve şöyle buyurdu: "Ey Esmâ! Şüphesiz kadın ergenlik çağına ulaşınca, onun şu ve şu yerlerinden başkasının görünmesi uygun değildir." Hz. Peygamber bunu söylerken yüzüne ve avuçlarına işaret etmişti." (Ebû Davûd, Libâs 31, 34, h. no: 4104)

Yüce Peygamberimiz, zevceleri Ümmü Seleme ve Meymûne vâlidelerimizle oturuyorlarken ashâb-ı kirâmdan görme özürlü Abdullah ibn Ümm-i Mektûm çıkagelince Peygamberimiz eşlerine: "Bu zâttan korunun, ona karşı örtünün" buyurdu. Ümmü Seleme annemiz de: "Yâ Rasûlallah! Bu zât a'mâ değil midir? O bizi görmez, tanımaz ki (ondan sakınalım)!" deyiverdi. Bu söz üzerine

Peygamberimiz mü'min kadınlara ölçü olan şu cevabı verdi: "Evet (o a'mâdır, görmüyor), ama siz de mi körsünüz? Siz de mi onu görmüyorsunuz? (Gözlerinizi koruyun ve tesettüre uyun)." (Ebû Dâvud, Libas 37, hadis no: 4112; İbn Kesir, Tefsîr, 3/283)

"Allah, peruk takana ve taktıran kadına lânet etsin!" (Buhârî, Libâs 86, Tıbb 36; Müslim, Libâs 119, hadis no: 2124; Nesâî, Ziynet 25)

"Rasûlullah (s.a.s.) kadın gibi giyinen erkeğe, erkek gibi giyinen kadına lânet etti." (Ebû Dâvud, Libâs 28; Ahmed bin Hanbel, II/325)

"Allah'ın en çok sevdiği yerler mescidlerdir. Allah'ın en fazla nefret ettiği yerler de çarşı ve pazarlardır." (Müslim, Mesâcid 288, hadis no: 671)

"Gözler de zinâ eder; onların zinâsı (bakılması haram olan kimselere şehvetle) bakmaktır." (Buhârî, İsti'zân 12; Müslim, Kader 20)

Cerîr (r.a.) şöyle dedi: Rasûlullah (s.a.s.)'a ansızın görmenin hükmünü sordum. "Hemen gözünü başka tarafa çevir!" buyurdu. (Müslim, Âdâb 4; Ebû Dâvud, Nikâh 43; Tirmizî, Edeb 28)

***"Erkek, erkeğin avret yerine, kadın da kadının avret yerine bakamaz..."* (Müslim, Hayz 74; Tirmizî, Edeb 38; İbn Mâce, Tahâret 137)**

"Hiçbiriniz, yanında mahremi bulunmayan bir kadınla baş başa kalmasın." (Buhârî, Nikâh 11, Cihâd 140; Müslim, Hacc 424; Tirmizî, Radâ' 1; Fiten 7)

"Kim dünyada şöhret için elbise giyerse Allah ona kıyâmet gününde zillet elbisesi giydirir. Sonra da onu cehennemin alevli ateşlerinde yakar." (Ebû Dâvud, Libas 5, h. No: 4029, 4030). Şöhret elbisesinden maksat, başkalarına câzip görünmek ve fors satmak için giyilen elbisedir (Şevkânî, Neylü'l-Evtâr, c. 2, s. 94). İbnü'l Esir ise şöhret elbisesinden maksat insanların arasında göz alıcı elbiseler giyerek büyüklük taslamak, kibirli tavra bürünmektir diye belirtir.

"Kim (dünyada, dikkatleri üzerine çeken) şöhret elbisesi giyerse, Allah, alçaltacağı gün alçaltıncaya kadar, o kimseden yüz

çevirir (rahmet nazarıyla bakmaz).” (Kütüb-i Sitte Tercüme ve Şerhi, İ. Canan, c. 17, s. 465)

"Cennette bir kadının nasifı, dünyadan ve bir o kadar daha şeyden daha hayırlıdır.” Dedim ki: ‘Ya Rasûlallah, nasif nedir?’ “Başörtüsüdür” buyurdular. (Ahmed bin Hanbel, II/483)

Ve bir âyet-i kerime:

يَا بَنِى اٰدَمَ قَدْ اَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا
يُوَارِى سَوْاٰتِكُمْ وَرِيشًا وَلِبَاسُ التَّقْوٰى ذٰلِكَ
خَيْرٌ ذٰلِكَ مِنْ اٰيَاتِ اللّٰهِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ

***“Ey Âdem oğulları! Size çirkin yerlerinizi örtecek giysi, süslenecek elbise indirdik. Takvâ elbisesi (takvâ ile kuşanıp donanmak) ise daha hayırlıdır. İşte bunlar, Allah’ın âyetlerindendir. Belki düşünüp öğüt alırlar (diye onları indirdi).”* (7/A’râf, 26).**

Daha hayırlı olan “takvâ elbisesi” nedir? Takvâ (din örtüsü) ile kişi, kendini korumaya, dinî hayatına zarar verecek şeylerden sakınmaya çalışır. O örtü ile korunur, o örtü ile temiz fıtratını savunur, o örtü ile edep dışı işlerden kendini muhâfaza eder. O örtü onun için zırh gibidir, sağlam bir kale gibidir, çevresinde onu tehlikelerden saklayan nöbetçiler gibidir.

İşte takvâ elbisesi budur. İnsanın rûhunu giydiren ve doyuran elbise. İnsanın mânevî dünyasını kollayan, yüzünü kızartacak bütün yanlış hareketlerden koruyan bir mânevî giysi, bir örtünüş ve davranış biçimi. Mü’minin onuruna, kişiliğine, inancı, ahlâkı ve namusuna zarar verecek davranışlardan onu koruyan bir giysidir takvâ elbisesi. Takvâ elbisesi, sırf Allah rızâsı için ve emredildiği gibi, şuurla sevgi dolu teslimiyetle örtünmektir. Takvâ elbisesi, takvâ hissi veya takvâ duygusu ile giyim, yani hayâ duygusu ve Allah'a karşı sorumluluk bilinci ile giyilen ve Allah'ın izniyle maddî - mânevî ayıptan, çirkinlikten, zarar ve tehlikeden koruyacak olan bu elbise daha güzeldir, sırf faydadır.

Takvâ duygusu olmayanlar ne kadar kalın giyseler de çıplaklıktan kurtulamazlar. Asıl hayır takvâ elbisesidir ki, örtülmesi gereken yerlerin örtünmesini sağlar, kişiyi maddî ve mânevî hayâsızlıklardan korur.

Vahye dayalı gerçek ilimden uzaklaştırılmış, tefekkür nedir bilmez hale getirilmiş, Kur'an'ı okuyup anlamayı ve ona göre yaşamayı tek çıkar yol olarak düşünemeyen, imanı çalınarak ibâdet zevkinden mahrum bırakılmış, kısacası çağdaşlaştırılmış insanın şu veya bu oranda cinselliğinin ya da cinsî isteğinin istismârına yönelik kapitalist tuzaklara kapılmaması imkânsız gibi bir şeydir. Bunlara ahlâkî nasihatlerin pek bir fayda vereceği düşünülmemelidir. İman olmadan ahlâkın da olmayacağını, gerçek ahlâkın Kur'an'ı yaşamak olduğunu bu çevre ve düzen kurbanlarına anlatmak, inandırmak, benimsetmekten başka çıkar yol gözükmüyor. Tevhidî anlamda gerçek bir iman olmadan insanın ahlâklı, nâmuslu ve şerefli olması mümkün değildir. Çünkü izzet; ancak Allah'ın, Rasûlünün ve mü'minlerindir (63/Münâfıkun, 8).

Bazı bayanların aşırı serbest hareketler içinde, müslüman bir hanıma yakışmayacak basit tavır ve başörtülerine uymayacak çirkinlikte kıyafetle toplum içine çıktıkları giderek çokça görülen bir şahsiyet problemidir. Bu davranışların hem kendilerini küçülttükleri, hem örtülü bayanlar hakkında yanlış ve kasıtlı yargıda bulunanlara koz verdikleri ve hem de dini yanlış tanıttıkları yönüyle fitneye sebep olan bu çeyrek tesettürlü bayanlar, her geçen gün daha da artmaktadır. Ama, bunu toplumdaki tüm müslüman bayanlara şâmil kılmak veya böyle davrananlar yüzünden diğerlerini de toplumdan tümüyle uzaklaştırmak doğru olmasa gerektir.

Başörtüsünün tek başına ele alınıp öyle anlatılması ve anlaşılması, onun yozlaştırılmasına sebep olabilmektedir. Başörtüsü dinin emirlerinden bir emirdir. Birçok dinî görevin yerine getirilmesiyle başörtüsü İslâmî bir anlam kazanır. Dinin emirlerini yerine getirmeyen ya da diğer giysi ve davranışları başörtüsünün ruhuyla bağdaşmayan insanının başında ise o sadece bir bez parçasıdır.

Bir ev düşünün onun üzerinde bulunduğu arâzinin toprağı gevşekse, yağan yağmur, esen rüzgâr onun toprağını oradan alıp götürüyorsa; bu durum, ev içinde oturanlara güven vermeyecektir. Sağlam bir ev, ancak sağlam bir zemin ve güçlü temel üzerine inşâ edilebilir. İşte aynen bunun gibi, iman da sağlam bir zemindir. Ameller ise bu zemin üzerinde yükselen binadır; başörtüsü ise bu binanın çatısı, tesettür/örtü ise onun dış cephesidir. Temeldeki çürüklük binanın her yerine yansıyacaktır.

Sağlam bir iman olmadan, başta duran başörtüsü ne kadar sıkı bağlanırsa bağlansın, temsil ettiği değerler; nefis, şeytan veya onların dıştaki temsilcilerinden gelen en ufak bir rüzgârda uçup gidecek veya başörtülü ama çıplak denilecek tip oluşacaktır.

İçinde, olması gerektiği şekilde iman esaslarını taşıyanlar için başörtüsü, *“başı gitmeden başından gitmeyecek”* kadar değer ifâde ederken, içinde olması gereken imanî değerleri olmayan veya zayıf olanlar için ise, o hizmet için, üniversite için tâviz verilebilecek bir teferruattır, olmasa da olur; ya da haram bakışları uzaklaştırmak yerine çekiciliği artıracak şekilde istismar edilebilecek bir oyuncak haline gelir.

Örtü Allah’a itaatin simgesidir. *“Ben, vücudumda geçici bir süre duracak olan bir kiracıyım, emânetçiyim”* diye düşünmeli insan. Vücuduma ait hangi organ olursa olsun o bana O’nun tarafından bir hediyedir. Hem de öyle değerlidir ki, hiç bir hakkım yokken bana verilmiş. Bunun bana bir lütuf olarak verilmesi karşısında ikram sahibine karşı kayıtsız kalamam. Bu, saygısızlık olur” diye düşünmeli insan.

“Bu kadar lütuftan sonra... Evet benim üzerimde hâkimiyeti ve merhameti bu denli açık olan Zâta karşı yapmam gereken görev O’nun emir ve yasaklarına uymak olmalı. Zira O beni benden iyi tanıyor. Bana neyin faydalı, neyin zararlı olacağını benden iyi biliyor. Benim için her yaptığı şeyde bana yönelik faydaları o işlerin arkasına takan Zat, tesettürde de benim bilemediğim ve göremediğim faydaları onun arkasına takmıştır” demeli ve itaat etmeli.

İnsan şöyle düşünmeli; *“Ben, bana ayda sözgelimi 500 dolar verene günümden şu kadarını, şartlarını onun belirlediği işleri yapmak için veriyorum, hatta aldığım ücret yüksekse bunu seve seve yapıyorum. Rabbim bana yığın yığın nimetler veriyor. Bir gözümü milyarlarca dolara değişmiyorum, hayatıma değerler biçemiyorum. Bana bu kadar nimetleri hiç liyâkatim olmadığı halde veren Zâta karşı, değil günümün, ömrümün bütün zaman dilimlerini, şartlarını Onun belirlediği kulluk için seve seve veririm. Bana bin dolar maaş veren işverenimin bana emretme hakkı, benim de emredileni yapma görevim varsa ve ben bunu aldığım ücretin doğal bir sonucu olarak yapıyorsam ve işimi yapmaz veya aksatırsam bütün sonuçlarına katlanıyorsam; şunu da iyi bilmem lâzım: Bana her şeyi veren Allah da bana emrediyor. Bin doları veren, hayatımın bir bölümünü şekillendirme hakkına sahipse, Allah (c.c.) verdiği şeylerle hayatımın tamamını istediği biçimde şekillendirme hakkına öncelikle sahiptir.”*

Sadece insan elbise giymez, giysi de insanı giyer, yönetir, yönlendirir. Dış, için aynasıdır. Dışı İslâm'ın anladığı anlamda temiz olmayanın içinin de çok temiz olmasına imkân yoktur. Kıyâfetin insan rûhuna etki ettiği de bir vâkıadır. O yüzden kadın giysisi giyen erkek artık kadın gibi tavırlar takınır. Bunun tersi de geçerlidir. O yüzden Peygamberimiz, çok küçük yaştaki çocukların bile karşı cinsin elbiselerini giyinmelerini yasaklar, hatta karşı cinsi çağrıştıracak renklerdeki giysileri de.

İşte giysinin insan rûhuna bu etkisi, İslâm'ın uygun görmediği tarzdaki kıyâfetin imana da zarar vermesine sebep olabilecektir. Aynen gerçek imanın tam tesettürü, takvâ giysisini zorunlu kıldığı gibi.

18 ilâ 20. Yüzyıl Türk tarihi, biraz da kıyâfetlerdeki acâyip ve hızlı değişimin tarihidir. Tanzimat denilen Batıya entegre olma, yönetimi ve halkı Batılılaştırma çabası, hayatın her alanında olduğu gibi, kıyâfetlerde de büyük kırılmanın başlangıcı olmuştur. Bu kırılma, Cumhuriyetin ilk yıllarındaki devrimlerle, kop(arıl)ma noktasına getirilmiştir. En önemli devrimlerin kıyâfetle ilgili olması, giysinin sadece bir görüntüden ibâret olmayıp oradaki değişimin kişinin inanç dâhil, tüm dünyasını değiştireceği gerçeğinden yola çıkılarak yapılmıştır.

Tanzimat'la birlikte halkın giysi özgürlüğü baskı altına alınmış, devlet zoruyla kişiler Batılı giysilere mecbur edilmiştir. II. Mahmut zamanında başlamış olan bu faşizan, baskıcı, ceberut tavır, günümüzde de hâlâ sürdürülmektedir. Pantolon, ceket ve kravatı devlet dairelerinde zorunlu hale getirip "*modern kâtip*" giysisini dayatma ile yetinilmemiş, Yunanlıların başlarına geçirdiği kıyâfet olan fes, II. Mahmut tarafından zorla âlime, câhile giydirilmiştir. Müslüman halk, bu Batılı kıyâfetlere gâvur kıyâfeti demiş, bu giysileri zorla giydiren yöneticiye de "*gâvur padişah*" adını takmıştır. Bununla birlikte devlet güç kullanarak bu devrimi uygulamış, ardından nice zaman geçtiği halde ve fesin Cumhuriyetle birlikte terk edilmesine rağmen câmilerdeki namaz kıldırma memurları (üzerine sarık sararak) hâlâ bu köhne devrimi canlı tutmakta devam edegelmiştir.

II. Mahmut'tan beri yöneticiler kendi güçlerini insanların başlarında görmeyi en büyük hedef saymışlar, baş üstünde yer edinemeseler de başın üstünde kendi devrimlerine yer bulmanın sadistçe mutluluğunu tatmak istemişlerdir. Adı geçen padişah, kafalara fes geçirip kendi egemenliğini başlarda görüp herkese gösterdiği gibi; aynı tavır, ilk cumhurbaşkanı tarafından da kafalarda şapka görülmek

istenmesiyle ortaya konmuştur. Sonra egemenlik ve etkinliklerini başörtüsü yasağı şeklinde halkı sürüleştirme zevkini tadarak görmeyi sürdüren zihniyet, bütün bu yaptıklarını Batılılaştırma/çağdaşlaştırma adına yaptıklarını ifade etmeyi görev bilmişlerdir.

Modernizm, günümüzde faşist bir din halini almıştır. Global dünya dini olarak dayatılan bu emperyalist dünya görüşü, insanı tek tip haline getirip sürüleştirmekte, onu her yönüyle köleleştirmektedir. Batılılaşan bayan, niye giysisini, giysisiyle dikkat çekmek istediği vücudunu teşhir etme ihtiyacı duymaktadır? Modernizm şeklinde ortaya çıkan çağdaş Batı yaşama biçimi ve ideolojisi olan materyalizm, insanın rûhunu, mânevî dinamiklerini hiçe saymakta, kişiyi sadece sahip olduğu giysiden, arabadan, paradan, maldan ibâret kabul etmektedir. Bayanları da etten, deriden ibâret, giysiden, kozmetik ürünlerden, süslenmeden ibâret görmektedir.

Batılı(laşmış) insan da kendine biçilen rolden memnundur. Zinâya yaklaşma ve yaklaştırma olacakmış, toplum ifsâd edilecekmiş, erkekler tahrik edilip günahlara dâvetiye çıkarılacakmış, böylece kendisinin yolunu tuttuğu Cehenneme nice erkekleri de sürüklüyor olacakmış, çağdaş bayanın umurunda değildir. Nasıl olsa, memlekette demokrasi var; canı ne isterse onu giyer, vücut onun değil mi, istediği gibi yapar…

II. Mahmut'la birlikte müslüman halkın kıyafetine müdâhale edilmeye ve resmî kıyâfet dayatılmaya başlanmış, TC kurulur kurulmaz da daha net ve sert kıyafet devrimi uygulamaya konulmuş bir coğrafya, müslüman hanımların modernleşmesi konusunda diğer ülkelere karşı ilk kötü örneklere de sahne olmuştu.

20. Asırda devrimlerle devrilen değerlerle ilgili olarak, önce bin senedir giyilen çarşaf çıkar(t)ılmış, sonra peçeler at(tır)ılmış, zarûret olmaksızın yani çarşıda pazarda yüzlerin açılması yaygınlaşmıştı. Bilenler ya da hatırlayanlar ne kadar kaldı bilmem, hâlâ bazı kitaplarda ve mahfillerde *"bol pardösü çarşafın yerini tutar mı?"* tartışmaları yapılır(dı). Hanbelî, Şâfiî ve Selefîlerin câiz görmediğinden de yola çıkılarak özellikle fitnenin kol gezdiği günümüz ortamı gibi durumlarda ihtiyar olmayan bayanların diğer tarafları kapalı olsa da, yüzlerini ulu orta açmalarının câiz olup olmadığı gündeme gelirdi. Nereden nereye? Bugünkü entel takılan kültürlü bir bayana bunları anlatmak, hele takvâ ve azîmeti tavsiye etmek bile ne kadar mümkündür?

Bu gidişle, korkarım birkaç sene sonraki bu dergiye benzer bir dergide bu yazara benzer bir yazarın makalesinin başlığı şöyle olacak: *"Şeffaf Başörtüsü Tesettüre Uygun mudur?"* Ya da *"Açık Göbek Modası Başörtülü Bayanlar Arasında Niye Hızla Yayılıyor?"* "*Başörtülü Kızlardan Oluşan Dans Grubu Nasıl Ortaya Çıktı?"* Gazete haber başlıklarından bazıları da şöyle olacak: *"Güzellik Yarışmasına Katılmak İsteyen Başörtülüler"*, "*Başörtülü Şarkıcı ve Sanatçılar Dernek Kuruyor."*

Bu anlatılanlardan, "*bütün başörtülü bayanlar böyle"* gibi bir yargı çıkmaz elbette. Haya ve iffet sembolü, tam tesettürlü, ihtiyaç için çıktığı sosyal hayatta dişiliğiyle değil, kişiliğiyle hanım hanımcık yer alan ve Allah rızâsı için örtündüğü her davranışından belli olan şuurlu kızlarımızı ve kız kardeşlerimizi tenzih ederiz. Üzüldüğümüz şey; bu mücâhidelerin sayılarının giderek azalması ve kopmaların, karşı sınıfa transferlerin özellikle okuyan ve hele hele çalışan bayanlar arasında hızla artış eğilimi göstermesi.

Kraliçe Çıplak: Andersen'in meşhur masalındaki çıplak kralın çıplaklığını göre göre kabullenip dile getirmekten çekinenler gibi oldu insanımız. Başlarındaki taç kabul ettiğimiz başörtüsü ile kral değilse bile bizim mahallenin kraliçeleri durumundaki başörtülülerin örtüyü istismar edip yozlaştırmasından dolayı "*kraliçe çıplak*!" diye bağırmayı göze alanlar olmazsa bu çıplaklık tüm toplumu mahvedecektir.

وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً وَاعْلَمُوا اَنَّ اللّٰهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

***"Öyle bir fitneden sakının ki o, içinizden sadece zulmedenlere erişmekle kalmaz (herkese yayılır ve hepinizi perişan eder). Bilin ki, Allah'ın azâbı şiddetlidir."* (8/Enfâl, 25)**

İslâm düşmanlarının bile bu konunun önemini bilerek devrimler ve baskıcı uygulamalarla kendi giysilerini dayattıkları bir dünyada, kendi kimliğimizi giysilerle de korumalı ve göstermeliyiz.

Ne mutlu, tesettürünü bayraklaştırıp cihadını ilân eden, hicap bilincine sahip, takvâ elbisesini hiç üzerinden çıkarmayan iffet ve hayâ timsali hanımlara! Kılık kıyafet ve yaşayış prensiplerini İslâmî ölçülere göre tanzim edip nâmusunu muhâfaza eden edepli gençlere!

Gözünde haram bakışların isi olmayan erkeklere ve yüzünde haram bakışların izi ve lekesi olmayan kızlarımıza selâm olsun!

AHMET KALKAN / Vuslat, Sayı 50-52, Ağustos 2005